ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. ledna 2026 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Brázdilové a soudců Mgr. Stanislava Králíka a Mgr. Roberta Pacovského odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], narozené [datum] a poškozených společností LE PUCERON SE, IČO: 290 37 450, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1, a BOLID M s.r.o., IČO: 263 47 741, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. listopadu 2024 č.j. 10 T 3/2023-5779, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), f) tr. řádu se k odvolání státní zástupkyně a obžalované napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že:

Obžalovaná

JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem],

narozená dne [datum] v [obec], advokátka, trvale bytem [adresa]

Nové Město,

je vinna, že

I.

dne 23. 11. 2015 v advokátní kanceláři NOCAROVÁ JAŠEK a PARTNERS, v.o.s., na adrese v Jirchářích 148/4, Praha 1, přistoupila prostřednictvím internetového bankovnictví k bankovnímu účtu č. [bankovní účet] obchodní společnosti LE PUCERON SE a převedla částku ve výši 1 121 232 Kč na svůj osobní bankovní účet č. [bankovní účet] a tuto si přisvojila, aniž by k tomuto měla jakýkoliv právní důvod, a to poté, co se téhož dne

dozvěděla od svého bývalého manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], že byla na základě rozhodnutí jediného akcionáře obchodní společnosti LE PUCERON SE, IČ: 290 37 450, sídlem v Jirchářích 148/4, Praha 1, Ing. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], ze dne 12. 11. 2015 odvolána z funkce jediné členky představenstva této obchodní společnosti, čímž způsobila obchodní společnosti LE PUCERON SE škodu ve výši 1 121 232 Kč,

tedy

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

II.

poté, co se dne 23. 11. 2015 od svého tehdejšího manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], jakožto jediného akcionáře společnosti LE PUCERON SE, IČ: 29037450, dozvěděla o svém odvolání z funkce jediné členky představenstva této společnosti, nejprve dne 13. 1. 2016 podala k Městskému soudu v Praze za společnost LE PUCERON SE, IČ: 29037450, za niž již nebyla oprávněna jednat, čehož si byla vědoma, návrh na opětovný zápis své osoby do funkce jediné členky představenstva společnosti LE PUCERON SE doplněný listinami, a to notářským zápisem ohledně rozhodnutí valné hromady společnosti o zvýšení základního kapitálu, sloučení a štěpení akcií NZ 70/2011, rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12. 11. 2015, průvodní dopis ze dne 8. 1. 2016, ve kterém zpochybnila, že [příjmení] [příjmení] je jediným akcionářem uvedené společnosti, a čestné prohlášení akcionářky ze dne 8. 1. 2016, ve kterém se prezentuje jako akcionářka společnosti LE PUCERON SE, a doplnění návrhu na zápis změn doplnila dne 20. 1. 2016 o jí vytvořený seznam akcionářů, tedy listinami, o nichž věděla, že nejsou způsobilé prokázat, že by byla akcionářkou společnosti, přesto před rejstříkovým soudem v rozporu se skutečností úmyslně předstírala, že je majitelkou akcií společnosti, a poté, co se jí podařilo dosáhnout zápisu do funkce jediné členky představenstva společnosti LE PUCERON SE v obchodním rejstříku, vedena úmyslem se obohatit, dne 4. 2. 2016 uzavřela současně na jedné straně jako fyzická osoba a na straně druhé jako členka představenstva společnosti LE PUCERON SE dvě smlouvy o zřízení služebnosti užívání nemovitosti ve výlučném vlastnictví společnosti LE PUCERON SE, a to bez vědomí a souhlasu jediného akcionáře společnosti I. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], konkrétně:

III. dne 4. 2. 2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost LE PUCERON SE jako povinná, jednající obžalovanou, zavázala zřídit služebnost užívacího práva ve prospěch obžalované na dobu jejího života k užívání jednotky č. 148/9, nacházející se v budově č.p. 148, na pozemku parc. č. 924, v katastrálním území Nové Město, obec Praha a k ní se vztahujícímu podílu na společných částech budovy č.p. 148 postavené na pozemku parc. č. 924, v katastrálním území Nové Město, obec Praha, a to za jednorázovou úplatu ve výši 18 150 Kč, přičemž na základě této smlouvy v úmyslu se obohatit na majetku společnosti LE PUCERON SE obžalovaná dne 8. 2. 2016 podala ke Katastrálnímu úřadu pro hlavní město Prahu návrh na povolení vkladu služebnosti užívacího práva na dobu života ve svůj prospěch, jakožto věcného břemene, do katastru nemovitostí, čímž v rozporu se skutečností vědomě před katastrem nemovitostí předstírala, že se jedná o platně uzavřenou smlouvu o zřízení věcného břemene, přičemž k zápisu služebnosti do katastru nemovitostí došlo dne 15. 3. 2016 s právními účinky zápisu ke dni 8. 2. 2016, a tímto jednáním způsobila společnosti LE PUCERON SE, IČ: 29037450, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dříve V Jirchářích 148/4, Nové Město, 110 00 Praha 1), škodu ve výši 11 381 850 Kč,

IV. dne 4. 2. 2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost LE PUCERON SE jako povinná, jednající obžalovanou, zavázala zřídit služebnost užívacího práva ve prospěch obžalované na dobu jejího života k užívání, a to

k užívání pozemku č. st. 90, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova č. p. 63, víceúčelová stavba, vše v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně, okres Cheb, za jednorázovou úplatu ve výši 12 100 Kč, přičemž na základě této smlouvy v úmyslu se obohatit na majetku společnosti LE PUCERON SE obžalovaná dne 15. 3. 2016 podala ke Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj návrh na povolení vkladu služebnosti užívacího práva na dobu života ve svůj prospěch, jakožto věcného břemene, do katastru nemovitostí, čímž v rozporu se skutečností vědomě před katastrem nemovitostí předstírala, že se jedná o platně uzavřenou smlouvu o zřízení věcného břemene, přičemž k zápisu služebnosti do katastru nemovitostí došlo dne 29. 4. 2016 s právními účinky zápisu ke dni 15. 3. 2016, a tímto jednáním způsobila společnosti LE PUCERON SE, IČ: 29037450, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dříve V Jirchářích 148/4, Nové Město, 110 00 Praha 1), škodu ve výši 2 903 900 Kč,

čímž způsobila společnosti LE PUCERON SE, IČ: 29037450, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dříve V Jirchářích 148/4, Nové Město, 110 00 Praha 1), celkovou škodu ve výši 14 285 750 Kč

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchala

pod bodem I.

zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

pod bodem II.

zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 ti (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest v počtu 200 denních sazeb po 10 000 Kč, tedy v celkové výši 2 000 000 Kč (dva miliony korun českých).

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace včetně výkonu takové funkce na základě prokury nebo jiného zmocnění na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované ukládá povinnost zaplatit poškozené společnosti LE PUCERON SE, IČ: 290 37 450, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dříve V Jirchářích 148/4, Nové Město, 110 00 Praha 1), na náhradu škody částku 1 121 232 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost BOLID M s.r.o., IČ: 263 47 741, se sídlem Voršilská 2085/3, Nové Město, 110 00 Praha 1, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozených společností LE PUCERON SE, IČ: 290 37 450 a BOLID M s.r.o., IČ: 263 47 741 zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2024 č.j. 10 T 3/2023–5779 byla obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] uznána vinnou zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustila tím, že:

I. dne 23. 11. 2015 v advokátní kanceláři [příjmení] [příjmení] a PARTNERS, v.o.s., na adrese v Jirchářích 148/4, Praha 1 přistoupila prostřednictvím internetového bankovnictví k bankovnímu účtu č. [bankovní účet] obchodní společnosti LE PUCERON SE a převedla částku ve výši 1.121.232 Kč na svůj osobní bankovní účet č. [bankovní účet] a tuto si přisvojila, aniž by k tomuto měla jakýkoliv právní důvod, a to poté, co se téhož dne dozvěděla od svého bývalého manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], že byla na základě rozhodnutí jediného akcionáře obchodní společnosti LE PUCERON SE, IČO 290 37 450, sídlem v Jirchářích 148/4, Praha 1, Ing. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], ze dne 12.11.2015 odvolána z funkce jediné členky představenstva této obchodní společnosti, čímž způsobila obchodní společnosti LE PUCERON SE škodu ve výši 1.121.232 Kč,

II. dne 8.1.2016 podala návrh na zápis změn zapsaných údajů od obchodního rejstříku spočívající ve výmazu člena představenstva [jméno] [příjmení] ke dni 12.11.2015 a znovu zapsání jako člena představenstva společnosti LE PUCERON SE svou osobu, k čemuž doložila notářský zápis ohledně rozhodnutí valné hromady společnosti o zvýšení základního kapitálu, sloučení a štěpení akcií NZ 70/2011, dále rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12.11.2015, průvodní dopis ze dne 8.1.2016, ve kterém zpochybnila, že [příjmení] [příjmení] je jediným akcionářem uvedené společnosti, a čestné prohlášení akcionářky ze dne 8.1.2016, ve kterém se prezentuje jako akcionářka společnosti LE PUCERON SE, přičemž návrh na zápis změn obžalovaná doplnila dne 19.1.2016 o seznam akcionářů, kdy na základě těchto listin Městský soud v Praze usnesením ze dne 2.2.2016 sp. zn. H 192/RD29/MSPH, FJ 12447 2016 MSPH rozhodl o výmazu statutárního orgánu – člena představenstva [jméno] [příjmení] a jediného akcionáře [jméno] [příjmení] a zapsal členkou představenstva obžalovanou a člena dozorčí rady JUDr. [jméno] [příjmení], kdy jako jediná členka představenstva obchodní společnosti LE PUCERON SE zapsané v obchodním rejstříku vedeným Městským soudem v Praze a tuto funkci skutečně vykonávající, vědoma si skutečnosti, že existuje spor ohledně jejího odvolání z funkce člena představenstva obchodní společnosti LE PUCERON SE na základě rozhodnutí jediného akcionáře této společnosti I. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], ze dne 12.11.2015, uzavřela v rozporu s § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník:

1) dne 4.2.2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost LE PUCERON SE jako povinná jednající obžalovanou zavázala zřídit doživotní služebnost ve prospěch obžalované k užívání jednotky č. 148/9, nacházející se v budově č.p. 148 na pozemku parc. č. 924 v katastrálním území Nové Město, obec Praha a k ní se vztahujícímu podílu ve výši id. 27655/105653 na společných částech budovy č.p. 148 postavené na pozemku parc. Č. 924 v katastrálním území Nové Město, obec Praha, a to za částku 18.500 Kč, čímž následným zápisem služebnosti do katastru nemovitostí ke dni 15.3.2016 s právními účinky zápisu ke dni 8.2.2016, způsobila obchodní společnosti LE PUCERON SE, IČO 290 37 450, sídlem v Jirchářích 148/1, Praha 1, škodu ve výši 11.381.850 Kč,

2) dne 4.2.2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost LE PUCERON SE jako povinná jednající obžalovanou zavázala zřídit doživotní služebnost ve prospěch obžalované k pozemku č. st. 90, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova č. p. 63, víceúčelová stavba, vše v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně, okres Cheb, a to za částku ve výši 12.100 Kč, čímž následným zápisem služebnosti do katastru nemovitosti ke dni 29.4.2016 s právními účinky zápisu ke dni 15.3.2016 způsobila obchodní společnosti LE PUCERON SE, IČO 290 37 450, sídlem V Jirchářích 148/1, Praha 1, škodu ve výši 2.903.900 Kč.

2. Za tento trestný čin byl obžalované podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byla podle § 206 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalované dále uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace na dobu 5 let.

3. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalované uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti LE PUCERON SE, IČ: 290 37 450 na náhradě škody částku 15 406 982 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená společnost LE PUCERON SE odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku podaly v zákonné lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze v neprospěch obžalované, obžalovaná a poškozená.

5. Odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze bylo podáno v neprospěch obžalované do výroku o vině a výroku o trestu.

6. Státní zástupkyně předně nesouhlasila se závěrem nalézacího soudu, který jednání obžalované pod bodem I. výroku napadeného rozsudku kvalifikoval jako dílčí útok pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku namísto zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. Naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu krádeže spatřovala v tom, že si obžalovaná předmětné finanční prostředky přisvojila v důsledku nezrušeného dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu poškozené, a to tím, že se prostředků na účtu zmocnila, čímž poškozené způsobila značnou škodu. Nalézací soud v popisu skutku ani v odůvodnění napadeného rozsudku přitom blíže neuvedl, kterou konkrétní osobu měla uvést obžalovaná v omyl, navíc i Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. 2. 2023 sp. zn. 9 Ntd 1/2023 při rozhodování o věcné příslušnosti v této věci poukázal na právní kvalifikaci odpovídající trestnému činu krádeže.

7. Státní zástupkyně dále namítla, že trest uložený obžalované považuje za nepřiměřeně mírný, neboť neodráží závažnost posuzované trestné činnosti, absenci polehčujících okolností (s výjimkou bezúhonnosti obžalované) a převažující množství přitěžujících okolností, kdy je při uložení trestu stěžejní přihlédnout i ke skutečnosti, že obžalovaná se předmětného jednání dopustila ze ziskuchtivosti, pomsty a neprojevila žádnou sebereflexi. Dle názoru státní zástupkyně je přiléhavé uložit obžalované přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody za současného uložení peněžitého trestu, protože cílem jednání obžalované bylo získat majetkový prospěch, což se jí také podařilo, ať již ve formě převedených finančních prostředků, tak sjednání doživotního a bezplatného užívání cizího majetku, přičemž nelze přehlédnout, že svým jednáním způsobila škodu více než 15 000 000 Kč. Zároveň i osobní a majetkové poměry obžalované uložení peněžitého trestu umožňují, jak vyplynulo z provedeného dokazování. Státní zástupkyně dále poukázala na to, že nalézací soud nepřesně formuloval uložený trest zákazu činnosti, když z výroku napadeného rozsudku vyplývá, že trest spočívá ve výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace, nikoliv v zákazu výkonu takové funkce. Nalézací soud taktéž chybně ve výrokové části uvedl, že došlo ke způsobení značné škody namísto škody velkého rozsahu.

8. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem státní zástupkyně navrhla, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), písm. e) tr. řádu ve výroku o vině, o trestu i o náhradě škody zrušil a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. řádu rozhodl znovu tak, že jednání ze dne 23. 11. 2015 zahrne pod bod I. výroku o vině, uzná obžalovanou vinnou ze spáchání zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, dále jednání ze dne 8. 1. 2016 až 4. 2. 2016 zahrne pod bod II. výroku o vině, uzná obžalovanou vinnou ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, a obžalované uloží za jednání pod bodem I. a II. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon

obžalovanou zařadí do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výši 3 000 000 Kč (150 denních sazeb po 20 000 Kč), trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů včetně výkonu takové funkce na základě prokury nebo jiného zmocnění na dobu 5 let, dále uloží obžalované povinnost k náhradě škody poškozené společnosti LE PUCERON SE ve výši 15 406 982 Kč a se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkáže poškozenou společnost na řízení ve věcech občanskoprávních. Intervenující státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze potom při veřejném zasedání upozornila na oprávněnost námitky poškozených o právním nástupnictví společnosti BOLID M s.r.o.

9. Odvolání poškozených společností LE PUCERON SE a BOLID M s.r.o. směřuje do výroku o náhradě škody a do výroku, kterým ji nalézací soud se zbytkem nároku odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Toto odvolání bylo zároveň podáno i společností BOLID M s.r.o., s níž však nalézací soud nejednal jako s poškozenou. Poškozené v úvodu svého odvolání uvedly, že společnost BOLID M s.r.o. uplatnila v rámci řízení vůči obžalované nárok na náhradu škody ve výši 29 755 800 Kč a 3 608 670 Kč, společnost LE PUCERON SE pak nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1 121 232 Kč. Obžalované bylo napadeným rozsudkem uloženo zaplatit poškozené společnosti LE PUCERON SE náhradu škody ve výši 15 406 982 Kč, se zbytkem svého nároku byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozené však považují výrok o náhradě škody za nesprávný, neboť nárok na náhradu škod byl přiznán poškozené společnosti LE PUCERON SE, přestože v důsledku přeměny formou rozdělení odštěpením sloučením s rozhodným dnem přeměny ke dni 1. 1. 2023 přešla práva týkající se nemovitých věcí, kterých se týká bod II. výroku napadeného rozsudku, na společnost BOLID M s.r.o., o čemž byl nalézací soud řádně vyrozuměn, nicméně neprovedl v rámci hlavního líčení žádné důkazy prokazující přechod části adhezních nároků, čímž došlo ke zkrácení práv společnosti BOLID M s.r.o.

10. Poškozené dále namítaly, že nalézací soud v napadeném rozsudku rozhodl o nároku na náhradu škody v nesprávné výši. Poškozené společnosti LE PUCERON SE byla přiznána náhrada škody představující součet částek ve výši 1 121 232 Kč odpovídající způsobené škodě pod bodem I. výroku rozsudku, 11 381 850 Kč odpovídající způsobené škodě pod bodem II./1) výroku rozsudku a 2 903 900 Kč způsobené škodě pod bodem II./2) výroku rozsudku. Nalézací soud však chybně odečetl částky 18 500 Kč a 12 100 Kč od částky nároků na úhradu škody, neboť je poškozené nikdy neobdržely, což bylo potvrzeno i v průběhu dokazování. Zároveň nalézací soud nesprávně určil cenu věcných břemen dle znaleckých posudků vypracovaných Ing. [jméno] [příjmení] v roce 2019, neboť je dle názoru nalézacího soudu vypracování v době platné právní úpravy pro obžalovanou příznivější. Dle poškozených je však nutné rozlišit škodu pro účely rozhodování o vině a trestu a kompenzaci škody poškozeným mající občanskoprávní povahu, kdy při rozhodování o vině a trestu lze vycházet z uvedeného znaleckého posudku z roku 2019, avšak pro účely náhrady škody je nutné vycházet z aktuálnějších znaleckých posudků Ing. [jméno] [příjmení].

11. Poškozené dále poukázaly na nedostatečné odůvodnění přiznání adhezního nároku. Napadený rozsudek totiž neobsahuje hmotněprávní základ odpovědnosti obžalované za způsobenou škodu ani odkaz na právní úpravu, z níž při rozhodování nalézací soud vycházel, přičemž takové odůvodnění jistě neodpovídá konstantní judikatuře, dle které se na rozhodování trestních soudů v rámci adhezního řízení musí klást stejné nároky jako na soudy civilní (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 či nález Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2012 sp. zn. III. ÚS 2954/11).

12. Závěrem poškozené navrhly, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek dle § 259 odst. 4 tr. řádu změnil ve výroku o náhradě škody, a to tak, že obžalovaná je povinna zaplatit poškozené společnosti BOLID M s.r.o. náhradu škody ve výši 29 755 800 Kč a 5 659 170 Kč (v souvislosti s pronájmem nemovitosti v Úšovicích navrhl ponížit tuto částku o dosud inkasované nájemné ve

výši 2 365 000 Kč) a poškozené společnosti LE PUCERON SE bezdůvodné obohacení ve výši 1 121 232 Kč.

13. Odvolání obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] podaná prostřednictvím všech jejích tří obhájců, JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] a prof. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] směřují jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu a náhradě škody, a to z důvodu podstatných vad řízení i napadeného rozsudku, nesprávnosti skutkových zjištění, porušení trestního zákona a uložení trestu v nepřiměřené výši.

14. Obžalovaná v úvodu odvolání shrnula svůj životní příběh, kdy zejména poukázala na to, že poškozená společnost LE PUCERON SE byla založena z jejích finančních prostředků, avšak Ing. [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], její bývalý manžel, a JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], její bývalý společník v advokátní kanceláři NOCAROVÁ JAŠEK & PARTNERS, v.o.s., se společně dohodli, že ji o společnost připraví. Obžalované tak v důsledku byly odcizeny akcie společnosti a došlo k jejímu nezákonnému odvolání z funkce statutárního orgánu společnosti. Obžalovaná se však odmítla nechat o společnost okrást a proti jednání Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení] se snažila bránit iniciací trestněprávních a občanskoprávních řízení. Zároveň i Ing. [příjmení] podal proti obžalované trestní oznámení. Obžalovaná tak za účelem ochrany společnosti i svého majetku převedla z účtu poškozené finanční prostředky na svůj účet a zřídila věcná břemena na nemovitostech poškozené.

15. V podaných odvoláních potom rezonují stejné výhrady, zejména v odvoláních vypracovaných JUDr. [příjmení] a Ing. Mgr. [příjmení]. Obžalovaná opakovaně namítla, že jí nikdy nebylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, a proto je trestní stíhání vedeno nezákonně. K jeho doručení mělo údajně dojít dne 18. 1. 2021 v místě jejího bydliště, k čemuž však nedošlo, protože se obžalovaná v uvedený den účastnila jednání u Okresního soudu v Karlových Varech. Navíc i podpis na doručence neodpovídá podpisu jejímu, jak bylo potvrzeno i znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, který vypracovala znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tuto skutečnost však nalézací soud v napadeném rozsudku účelově opomněl s tím, že závěry znaleckého posudku nejsou validní, protože znalkyně nevěděla o existenci originálu doručenky. Takové tvrzení však není pravdivé, když znalkyně vysvětlila, že originál pro zkoumání není potřebný. Nadto obžalovaná podotkla, že má za to, že její podpis zfalšoval podjatý státní zástupce Mgr. [jméno] [příjmení], který se snažil prosadit trestní stíhání obžalované po původním odložení věci a který falšoval trestní spisy i v jiných případech.

16. Poukázala taktéž na další relevantní vady trestního řízení, s nimiž se nalézací soud v napadeném rozsudku nikterak nevypořádal. Zejména dosud nebyla vyřešena otázka podjatosti předsedkyně senátu, stejně tak podjatosti vedoucího státního zástupce Mgr. [jméno] [příjmení], kdy o stížnosti proti usnesení rozhodovala neoprávněná státní zástupkyně. Obžalované dále nebylo umožněno seznámit se se spisem ve smyslu § 166 tr. řádu, neboť se z časových důvodů nemohla účastnit termínů navržených policejním orgánem. Nedošlo ani k jejímu výslechu v údajném postavení obviněné, kdy za takový výslech nelze považovat kvaziúkon ze dne 11. 6. 2021, protože údajný protokol neobsahuje podpis obžalované ani jejího obhájce.

17. Obžalovaná se zároveň vyjádřila k důkazům, které považuje za nalézacím soudem opomenuté či úmyslně zamítnuté pro nadbytečnost. Nalézací soud odmítl pro nadbytečnost provést nahrávku hovoru mezi Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení], přestože jasně prokazuje, že se obžalovaná stala obětí trestného činu a sama se žádné trestné činnosti nedopustila. V rámci hovoru se totiž uvedení domlouvají, že společnost obžalované ukradnou a zfalšují za tímto účelem potřebné listiny. Stejně tak nalézací soud nepřistoupil k provedení důkazů o majetkových poměrech Ing. [příjmení], které by prokázaly, že neměl dostatečné finanční prostředky na vklad do společnosti a že si Ing. [příjmení] a společnost BOLID M s.r.o. od obžalované a její advokátní kanceláře půjčovali velké množství finančních prostředků. Ing. [příjmení] taktéž nechtěl provést výslech notáře Mgr. [příjmení] z důvodu, že by nedokázal vysvětlit, proč mu umožnil hlasování

s neplatnými anonymními akciemi. Nalézací soud ve výsledku zamítl téměř všechny důkazy navržené obžalovanou. Rozhodnutí o jejich zamítnutí však dostatečně neodůvodnil, čímž zasáhl do práva obžalované na spravedlivý proces. Jako opomenuté důkazy obžalovaná zmínila odborná vyjádření a stanoviska doc. JUDr. [jméno] [příjmení], znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] či znalecké kanceláře Appraising Alpha, s nimiž se nalézací soud nikterak nevypořádal, přestože jejich provedení obhajoba navrhovala. Obžalovaná dále poukázala na kupní smlouvu ze dne 19. 2. 2010, která je dle jejího názoru neplatná, ačkoliv ji soud v napadeném rozsudku uvádí jako důkaz o vině, přestože nebyla v rámci dokazování provedena.

18. Obžalovaná dále upozornila na zásadní rozpor mezi skutkem uvedeným v obžalobě, pro který bylo vedeno přípravné řízení i dokazování, a skutkem popsaným v napadeném rozsudku. V napadeném rozsudku se objevují nové skutečnosti o tom, jak měla obžalovaná uvést v omyl rejstříkový soud a katastrální úřad nepravdivými tvrzeními, přičemž s těmito institucemi nebylo jednáno jako s poškozenými, neměly možnost se vyjádřit a k jejich údajnému poškození nebylo vedeno žádné dokazování. Nalézací soud tedy nesprávně projednal a rozhodl o skutku, který nebyl předmětem obžaloby.

19. V napadeném rozsudku je nesprávně uvedeno, že obžalovaná měla způsobit značnou škodu, ačkoliv právní kvalifikace dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku se týká škody velkého rozsahu, nikoliv značné škody. Nalézací soud tedy v napadeném rozsudku řádně nepopsal a právně nekvalifikoval posuzovaný trestný čin a z popisu skutku není patrné, za jaká konkrétní jednání byla obžalovaná odsouzena.

20. Obžalovaná zároveň zpochybnila výpovědi Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení], které podle napadeného rozsudku měly obžalovanou usvědčovat. Upozornila, že Ing. [příjmení] nebyl schopen soudu předložit žádný důkaz svědčící o jeho vlastnictví poškozené, neexistuje ani žádná komunikace mezi Ing. [příjmení] a jeho právním zástupcem JUDr. [příjmení] týkající se poškozené. K převzetí právního zastoupení navíc ani nemohlo dojít, protože obžalovaná neudělila JUDr. [příjmení] souhlas s poskytováním právních služeb Ing. [příjmení], zároveň i faktura za údajné právní služby byla vystavena 6 let zpětně, tedy až v roce 2016 po ukradení poškozené, a nikdy nedošlo k jejímu zaplacení.

21. Další vadu spatřovala obžalovaná v tom, že JUDr. [příjmení] nebyl v přípravném řízení vyslechnut. K jeho výslechu došlo až v listopadu 2022 v průběhu řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1. Po postoupení věci Městskému soudu v Praze však JUDr. [příjmení] odmítl vypovídat, protože obžalovanou údajně považoval za osobu blízkou. Nalézací soud proto přečetl jeho výpověď učiněnou v rámci řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1. Takový postup je však nesprávný, protože JUDr. [příjmení] v pozici svědka odmítl vypovídat ze zákonného důvodu, nelze tak postupovat ve smyslu § 211 odst. 3 tr. řádu. Další nesprávnost pak spočívá v tom, že v důsledku postoupení věci nebylo možné využít závěry, důkazy či jiné skutečnosti získané v rámci řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1. K tvrzením JUDr. [příjmení] tedy nelze přihlížet. I kdyby ale bylo možné k nim přihlížet, je jeho svědectví nevěrohodné, ať už z důvodu již zmíněné nahrávky, tak kvůli jeho zainteresování ve věci.

22. Obžalovaná dále namítla, že nalézací soud nepřihlédl ke skutečnosti, že obžalovaná a Ing. [příjmení] byli od června 2007 do února § 2 odst. 1 věta před středníkem zákona č. 134/2013 Sb. 2727 manželé a dosud nedošlo k vypořádání společného jmění manželů. Považuje proto za předčasný závěr soudu, že Ing. [příjmení] je jediným akcionářem poškozené, navíc je o téže otázce vedeno řízení u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 128/2018.

23. Nalézací soud nezohlednil ani závaznou judikaturu Nejvyššího soudu, podle níž by škoda vznikla zřízením věcných břemen pouze tehdy, pokud by si poškozená pronajímala za úplatu náhradní prostory. [příjmení] zřízením věcného břemene žádná škoda nevzniká. Nadto nalézací soud vycházel v otázce výše způsobené škody z částek od znalců, přestože všichni znalci uvedli, že otázku škody řešit neumí ani nesmí. Navíc i kdyby vznikla škoda snížením ceny nemovitostí

v důsledku zřízení věcných břemen, po jejich odstranění by cena opět stoupla na tržní hodnotu. Ing. [příjmení] by tak ve výsledku získal dvojité plnění, neboť by disponoval nemovitostmi odpovídajícími tržní ceně i finančním plněním za škodu, která nevznikla.

24. Obžalovaná rovněž poukázala na další vady napadeného rozsudku. S ohledem na složitost a rozsah věci jej považuje za nepřiměřeně krátký a odůvodnění za nedostatečné. Upozornila dále na to, že rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 81 Cm 10/2016 se nezabývá tím, kdo je akcionářem poškozené, ani nepotvrzuje, že jediným akcionářem od roku 2010 do současnosti je Ing. [příjmení], neboť se týká pouze konkrétního dne v listopadu 2015 Vedle toho nalézací soud opomněl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023 č. j. 73 Cm 128/2018-148, dle něhož je akcionářem společnosti naopak obžalovaná. Nalézací soud také dospěl k závěru, že obžalovaná neměla právní nárok na finanční prostředky poškozené, přestože z účetnictví poškozené vyplývá, že poškozená měla vůči obžalované podstatně vyšší závazky, než je výše prostředků, které obžalovaná ze své společnosti převedla. Tento závěr byl potvrzen svědkyní [jméno] [příjmení] i znaleckým posudkem Ing. [jméno] [příjmení]. Obžalovaná tak naopak nárok na předmětné prostředky měla.

25. Obžalovaná tedy navrhla, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 tr. řádu zrušil a rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. řádu tak, že se obžalovaná podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby, případně aby podle § 260 tr. řádu vrátil věc státní zástupkyni k došetření.

26. V odvolání podaném prostřednictvím obhájce JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], mimo shora uvedené obžalovaná namítla, že jí byla poskytnuta nepřiměřeně krátká lhůta k vyhotovení odvolání.

27. Upozornila taktéž na nesprávný postup dozorového státního zástupce při zahájení trestního stíhání. Dozorový státní zástupce předepsal v pokynu celé usnesení, které měl následně policejní orgán podepsat a vydat, namísto pouhého vydání pokynu či vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, čímž postupoval v rozporu s § 174 odst. 2 tr. řádu. Dle názoru obžalované došlo v této souvislosti k vyloučení nezávislého posouzení okolností pro zahájení trestního stíhání a ke koncentraci tohoto rozhodnutí, když nejprve policejní orgán po 4 letech prověřování rozhodl o odložení věci, nicméně dozorový státní zástupce bez jakékoliv změny důkazní situace přistoupil ke shora uvedenému. Nalézací soud se v napadeném rozsudku k této problematice nikterak nevyjádřil.

28. Obžalovaná dále nesouhlasila s právní kvalifikací skutků uvedenou v napadeném rozsudku. Jednání obžalované pod bodem I. výroku napadeného rozsudku nelze kvalifikovat jako podvod dle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, protože poškozená nebyla uvedena v omyl. Zároveň tato právní kvalifikace předpokládá úmysl způsobit škodu, přičemž cílem obžalované při převodu peněz nebylo si finanční prostředky přisvojit a způsobit poškozené škodu, neboť měla za to, že je akcionářem poškozené. Převedené prostředky jsou navíc v plné výši deponovány na bankovním účtu, a to až do konečného vyřešení celé věci, a obžalovaná si je tedy nepřisvojila. S ohledem na to, že jednáním obžalované žádná škoda nevznikla, připadá v úvahu pouze právní kvalifikace s trestní sazbou odnětí svobody v rozsahu 2 až 8 let, při spodní hranici tak jde maximálně o podmíněný trest odnětí. V případě jednání pod bodem II. nebyla dodržena totožnost skutku, přičemž z nového popisu skutku nelze dovodit podvod vůči rejstříkovému soudu ani poškozené. V napadeném rozsudku uvedená právní kvalifikace je tak zřejmým excesem nalézacího soudu a opakovaným účelovým postupem v neprospěch obžalované.

29. Dle obžalované jsou v napadeném rozsudku uvedené skutky svou povahou občanskoprávním sporem mezi poškozenou, jejím statutárním orgánem a bývalými manžely, a proto se blíže vyjádřila k občanskoprávním řízením, která jsou v současné době vedena a s posuzovanými skutky souvisí. Občanskoprávní povahu věci lze spatřovat i v tom, že Městské státní zastupitelství v Praze odmítlo vstoupit do řízení ve věci zápisu změn v obchodním rejstříku, které se týkalo

výmazu obžalované, s odůvodněním, že státní zastupitelství nevstupuje do hmotněprávních občanských řízení, což následně potvrdilo i Vrchní státní zastupitelství. Navíc podle zjištění obhajoby dosud v České republice nedošlo k odsouzení žádné osoby za zřízení věcného břemene, tím spíše k takovému odsouzení nemůže dojít předtím, než došlo civilními soudy k rozhodnutí o oprávněnosti či neoprávněnosti jejich zřízení. Obžalovaná tedy vytkla nalézacímu soudu, že nerespektoval zásadu subsidiarity trestní represe a princip ultima ratio.

30. Obžalovaná následně zdůraznila, že k naplnění znaku protiprávnosti obou skutků je nutné posoudit, zda odvolání obžalované z funkce jediného člena představenstva bylo učiněno v souladu se zákonem, osobou k tomu oprávněnou, určitě, srozumitelně a zda a kdy se o odvolání obžalovaná dozvěděla. Pro takové posouzení však musí být postaveno najisto, kdo je vlastníkem poškozené, když z falešné antedatované smlouvy o převodu poškozené, jejíž originál nikdy nikdo neviděl, nelze dovozovat, že by vlastníkem byl Ing. [příjmení]. Obžalovaná v podaném odvolání obsáhle předestírá i další argumentaci, proč je dle jejího názoru vlastníkem společnosti právě ona a nikoliv Ing. [příjmení]. Vlastnictví akcií je přitom pro rozhodnutí o případné vině obžalované stěžejní, neboť pokud Ing. [příjmení] nebyl výlučným vlastníkem akcií poškozené, nemohl platně a účinně odvolat obžalovanou z funkce člena představenstva. Obžalovaná by tak nemohla převodem finančních prostředků a zřízením věcných břemen spáchat žádné protiprávní jednání. V průběhu řízení před nalézacím soudem tak nebylo shromážděno dostatečné množství důkazů svědčících o tom, že by Ing. [příjmení] skutečně byl výlučným vlastníkem poškozené. Nadto obžalovaná podotkla, že její odvolání z funkce statutárního orgánu dne 12. 1. 2015 není platné, protože nebylo prokázáno, že by bylo obžalované doručeno, a v důsledku tak nemohlo dojít k neoprávněnému převodu finančních prostředků.

31. Obžalovaná poukázala i na to, že poškozená společnost vznikla během trvání manželství obžalované a Ing. [příjmení], přičemž majetek manželů v rámci jejich společného jmění nebyl dosud vypořádán a odpovídá zákonnému režimu. Okolnosti vlastnictví podstatné pro tuto věc tak právně spadají do doby trvání manželství, akcie poškozené jsou tedy součástí společného jmění manželů. Z toho vyplývá, že pokud by chtěl Ing. [příjmení] nabýt 100 % akcií poškozené, musel mít souhlas obžalované, což však neměl, a smlouva o převodu akcií ze dne 19. 2. 2010 je i z tohoto důvodu absolutně neplatná. Ing. [příjmení] tedy ani nemohl obžalovanou z funkce odvolat. Stejně tak mohla obžalovaná jakožto vlastník zřídit služebnost užívání k jednotce č. 148/9 v Praze, neboť tato jednotka byla nabyta v roce 2007 do společného jmění manželů a následně vložena do poškozené. Právo nakládat s majetkovou hodnotou tak náleželo oběma manželům společně a nerozdílně. Důvodem pro zřízení služebnosti obžalovanou bylo přitom užívání rodinou, kdy Ing. [příjmení] o zřízení věděl a souhlasil s ním, zejména když tam bydlel i jeho syn. Navíc sám Ing. [příjmení] dodnes užívá nemovitosti poškozené v Mariánských Lázních.

32. Pro posouzení věci jsou významné i závěry znaleckých posudků vypracovaných na žádost policejního orgánu či protistrany, z nichž však nalézací soud nikterak nevycházel. Obžalovaná zmínila znalecký posudek zpracovaný Ing. [jméno] [příjmení], znalecký posudek zpracovaný Ing. [jméno] [příjmení], znalecký posudek zpracovaný Mgr. [jméno] [příjmení] a dále také zprávu konzultanta obchodní katedry Právnické fakulty ZČU ze dne 2. 5. 2017, v nichž bylo přímo potvrzeno, že obžalovaná byla vlastníkem poškozené a Ing. [příjmení] tedy nemohl být jejím výlučným vlastníkem. Naopak neexistuje žádný znalecký posudek svědčící o vlastnictví poškozené [příjmení] [příjmení].

33. Obžalovaná zopakovala, že poškozené nebyla zřízením služebností způsobena žádná škoda, což vyplynulo i z odborného stanoviska JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], LL.M., vyjádření znalce Miloše Votočka a odborného vyjádření znalecké kanceláře Appraisal Alpha. Ing. [příjmení] nezamýšlel předmětné nemovitosti prodat, škoda navíc nevznikla ani na ušlém nájmu, kdy nárok na zisk z případného nájmu byl již z právního hlediska promlčen, nemůže tedy být ani předmětem skutku a tvořit škodu a znak skutkové podstaty trestného činu. Obžalovaná

nesouhlasila ani s obžalobou předkládanými znaleckými posudky Ing. Zacha a Ing. Jandy týkajícími se výše škody, které považuje za neaktuální a neurčité, což potvrdili i samotní znalci. Znalecké posudky byly navíc vypracovány podle ocenění hodnoty služebnosti pro ekonomické účely, nikoliv pro účely výše škody, vypovídají tedy o ceně služebností, nikoliv o dopadu do majetkové sféry poškozené. Cena věcného břemene pak s výší vzniklé škody nikterak nesouvisí. Nadto obžalovaná upozornila, že k uvedeným znalcům byla podána námitka podjatosti, o níž však nebylo nikdy rozhodnuto, a že znalci při zpracování znaleckých posudků vycházeli z inzerátů namísto reálných smluv, navíc předmětné nemovitosti ani neviděli.

34. Nesouhlasila dále s druhem a výší uloženého trestu. Uvedla, že nalézací soud nerespektoval zásady pro uložení trestu vyplývající z § 58 odst. 1 tr. zákoníku a z § 39 tr. zákoníku a uložil obžalované nepřiměřeně přísný trest. Nalézací soud nezohlednil ani skutečnost, že obžalovaná jednala v rámci krajní nouze, je zcela bezúhonná, její údajné jednání významně nezasáhlo do veřejného zájmu, nepřihlédl ani k právní složitosti věci či délce trestního řízení, které trvá již téměř 9 let. Obžalovaná dále odkázala na několik rozhodnutí Ústavního soudu, Nejvyššího soudu i Evropského soudního dvora, která nalézací soud při rozhodování nerespektoval. Pokud by byla obžalovaná uznána vinnou, byl by dostačujícím trestem podmíněný trest odnětí svobody uložený případně společně s peněžitým trestem. Uložení podmíněného trestu by odpovídala i novela trestního zákoníku, která umožňuje uložit trest pod spodní hranici trestní sazby při odpovídajícím posouzení všech relevantních okolností v případě prvopachatelů majetkové a hospodářské trestné činnosti. V napadeném rozsudku nalézací soud navíc nesprávně přihlédl k přitěžujícím okolnostem, které byly obsaženy již v právní kvalifikaci. Obžalovaná také strávila nějaký čas ve vazbě a není proto potřeba dalšího odnětí svobody.

35. K odvolání státní zástupkyně obžalovaná uvedla, že nesouhlasí s jejím návrhem na zpřísnění trestu, neboť obžalované nelze přičítat dvakrát přitěžující okolnosti jako je ziskuchtivost, rozmysl či pomsta, navíc takové okolnosti nebyly v rámci trestního řízení zjištěny. Není relevantní ani argument státní zástupkyně týkající se hranice údajné škody, která se pohybuje při hranici škody značné a škody velkého rozsahu.

36. K odvolání poškozených se obžalovaná vyjádřila s tím, že pokud soud určí náhradu škody za služebnost užívání v tak vysoké výši a dojde ke zrušení služebnosti, tak nemovitosti budou mít zpět svou hodnotu, a navíc dojde k úhradě škody, takže rozhodnutím soudu poškozená vydělá násobně více, než je cena nemovitosti zvýšená o přírůstek ceny za uplynulou dobu, tedy dojde k bezdůvodnému obohacení poškozené.

37. Závěrem obžalovaná shrnula, že napadený rozsudek je věcně, procesně i právně nesprávný, jeho závěry jsou nedostatečné, nepřesvědčivé, nepřezkoumatelné a nevychází z provedeného dokazování či právní úpravy, neboť jsou založeny na subjektivním názoru nalézacího soudu a na spekulacích. Napadený rozsudek nepřezkoumává významné procesní a hmotněprávní otázky ani skutkový stav věci, vina obžalované přitom nebyla v řízení bez pochybností prokázána.

38. V odvolání obžalované podaném prostřednictvím obhájce prof. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], mimo shora uvedené obžalovaná namítla, že ve výroku napadeného rozsudku jsou u jednání pod bodem II. uvedeny skutečnosti, které naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu vylučují. Z popisu skutku totiž vyplývá, že obžalovaná byla členkou představenstva poškozené, která mohla za společnost jednat a která měla povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, tedy z logiky věci byla oprávněna i uzavírat smlouvy o zřízení služebnosti. Popis jednání uvedeného pod bodem II. napadeného rozsudku je navíc neúplný a nesprávný, neboť rejstříkový soud změnu provedl až na základě dokumentů doložených obžalovanou v reakci na výzvu k doplnění návrhu, obžalovaná mu navíc nepředložila žádné zfalšované dokumenty ani nepravdivé informace, nemohla tedy rejstříkový soud uvést v omyl.

39. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku i z hlediska správnosti postupu řízení, které

předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, a to z pohledu vytýkaných vad jednotlivými odvoláními, přičemž k vadám odvoláními nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána. Na podkladě takovéhoto přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. shledal odvolání státní zástupkyně důvodným téměř v celém rozsahu, odvolání obžalované částečně důvodným a odvolání poškozených společností nedůvodným.

40. V řízení předcházejícím napadenému rozsudku přitom nebyly zjištěny žádné vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí. Soud I. stupně respektoval veškerá ustanovení trestního řádu, jimiž je zabezpečováno jak náležité objasnění věci, tak i právo obžalované na obhajobu, v hlavním líčení v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu provedl většinu reálně dostupných a pro řádné zjištění skutkového stavu podstatných důkazů. Provedené důkazy následně Městský soud v Praze hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl k logicky správným a odůvodněným skutkovým zjištěním, která mu byla dostatečným podkladem pro závěr, který ve svém rozhodnutí učinil. Tento proces splnil i požadavky kladené na náležitosti rozsudku a obsah jeho odůvodnění ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu a skutkovým zjištěním nalézacího soudu a jeho závěrům nelze v zásadě ničeho vytknout. Je třeba dodat, že odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování (viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu). Takové podmínky však v posuzovaném případě nenastaly.

41. Je pravdou, že odvolací soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu, ale učinil tak zejména z důvodu neodpovídající právní kvalifikace jednání obžalované pod bodem I. napadeného rozsudku, přičemž s ohledem na to, že jednání podvodem I. a II. bylo kvalifikováno jako jeden pokračující trestný čin, nemohl odvolací soud postupovat jinak než rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2024, sp. zn. 10 T 3/2023 v celém rozsahu zrušit a ve věci rozhodnout znovu. Vrchní soud v Praze v rámci tohoto rozhodnutí ve věci přistoupil rovněž k úpravě popisu skutku, nikoli však na základě nových a odlišných skutkových zjištění, nýbrž z důvodu pregnantnějšího popisu skutku, lépe vyjadřujícího zjištěné skutečnosti, aniž by se cokoli změnilo na závěrech nalézacího soudu v tomto směru. Výrok o vině byl přitom přezkoumáván z titulu odvolání podaných jak státní zástupkyní, tak obžalované, když státní zástupkyně namítala právě nesprávnou právní kvalifikaci jednání pod bodem I. napadeného rozsudku, zatímco obžalovaná napadala výrok o vině z důvodu nesprávnosti právě skutkových zjištění, neboť sama se cítí nevinná a jednající v krajní nouzi.

42. Obžalovaná namítá předně řadu údajných procesních pochybení, v jejichž důsledku nemohlo být trestní stíhání ani zahájeno, následně v přípravném řízení řádně provedeno a skončeno, což dle jejího názoru bránilo dalšímu postupu soudů, které byly postupně ve věci činnými.

43. Veřejné zasedání dne 19. ledna 2026 bylo konáno v nepřítomnosti obžalované, která připomněla svým podáním ze dne 15. 1. 2026, které bylo Vrchnímu soudu v Praze osobně doručeno dne 16. 1. 2026 v 9:45 hodin, tedy poslední pracovní den před nařízeným jednáním, svůj zdravotní stav, který jí neumožňuje účast na jednání soudu v dané věci, když jí bylo ze zdravotních důvodů zakázáno účastnit se jednání, na nichž je přítomen Ing. [příjmení] nebo jeho právní zástupce Mgr. [jméno] [příjmení] nebo jeho substituenti a spolupracovníci. Obžalovaná soudu dále sdělila, že trvá na své účasti u případného jednání soudu. Toto své podání doložila lékařskou zprávou praktické lékařky MUDr. [jméno] [příjmení], která obsahuje vyjádření lékařky k nemožnosti účasti obžalované u soudního řízení v přítomnosti uvedených osob, oznámením o uznání invalidity I. stupně ze dne 10. 10. 2025 a posudkem o invaliditě I. stupně ze dne 13. 10. 2025. K tomuto podání zaslal Vrchní soud v Praze své vyjádření z téhož dne jako podání,

tedy z 16. 1. 2025 všem třem obhájcům obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] a prof. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], v němž sděluje, že omluvu obžalované (odvolací soud posoudil podání dle obsahu, byť výslovnou omluvu z jednání neobsahovalo) neakceptuje, když lze polemizovat o její včasnosti a rozhodně jí nelze přiznat důvodnost. Toto vyjádření odvolacího soudu bylo včas a řádně doručeno obhájci prof. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] do datové schránky dne 16. 1. 2026 v 15:5 0:41 hodin. Obžalovaná se k veřejnému zasedání konanému dne 19. 1. 2026 nedostavila a její obhájce Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] založil do spisu fotokopii posudku o invaliditě ze dne 13. 1. 2026, kterým bylo rozhodnuto o trvání invalidity I. stupně u obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] pro posttraumatickou stresovou poruchu po napadení druhou osobou 8/ 2024. Nutno konstatovat ze závěrů psychiatra z 1. 12. 2025, že přes posttraumatickou stresovou poruchu v terénu smíšeném anxiózně depresivním, lehkou depresivní fázi, se nejedná o těžké postižení v rámci neuros, není obsedantně kompulzivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí, není těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit. Nejedná se o těžké afektivní postižení, nejsou depresivní epizody těžké bez psychotických příznaků, chronické, léčebně rezistentní deprese nebo závažné mánie, rychlé cyklování, krátké remise, ultrarychlé změny, opakovaný výskyt depresivních epizod s občasnými hypomanickými nebo manickými epizodami, to vše vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo v odborném léčebném ústavu. Nicméně výkon většiny denních aktivit je podstatně omezen. Nejedná se tak o stav, který by samostatně mírou poklesu pracovní schopnosti vedl k druhému nebo třetímu stupni invalidity. Stav obžalované je hodnocen jako středně těžké funkční postižení na horní hranici poklesu pracovní schopnosti v rámci I. stupně invalidity (35 %), což zohledňuje i profesní omezení obžalované, která nadále pracuje jako advokát.

44. Z uvedeného tak nevyplývá, že by u obžalované byly narušeny kognitivní funkce, které jsou předpokladem pro úspěšné fungování v okolním světě, a z těchto dokumentů ani nevyplývá, že by výkonnost obžalované byla snížena natolik, aby nebyla schopna běžných činností, a dokonce ani výkonu její profese advokáta, tedy profese intelektuálně a psychicky náročné, u níž je konstatováno pouze snížení takové výkonnosti. Podle psychiatrického posouzení se přitom jedná o setrvalý, nikoli akutní stav, bez větších výkyvů, pro který by účast obžalované u veřejného zasedání mohla být znemožněna. Koneckonců lékařská zpráva doložená obžalovanou ze dne 15. 10. 2025 byla tři měsíce stará. Nelze přitom přehlédnout ani skutečnost, že obžalovaná si nepochybně byla velmi dobře vědoma nedostatečnosti své omluvy ze soudního jednání, a to nejen z titulu svého povolání advokátky, ale rovněž na náležitosti řádné omluvy byla v řízení před soudem I. stupně upozorněna předsedkyní senátu JUDr. Veronikou Cukerovou, a to minimálně v přípise ze dne 3. 10. 2024, (č.l. 5668 a 5672). Vrchní soud v Praze proto vyhodnotil omluvu obžalované jako nedostatečnou a nebránící mu v konání veřejného zasedání, u něhož účast obžalované není nutná.

45. Odvolání podaná ve prospěch obžalované jejími obhájci směřují proti procesním postupům i správnosti meritorního rozhodnutí. Mezi procesními námitkami je na prvním místě nesouhlas s vedením trestního stíhání obžalované, která tvrdí, že jí vůbec nebylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 12. 1. 2021, k čemuž doložila písmoznalecký posudek Mgr. [jméno] [příjmení] ze dne 11. 6. 2023, doručený Městskému soudu v Praze dne 14. 6. 2023 před konáním prvního hlavního líčení před tímto soudem. Odvolací soud je si vědom závěru tohoto znaleckého posudku k posouzení pravosti sporného podpisu na doručence k usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 12. 1. 2021, datované dnem 18. 1. 2021, na jméno JUDr. [jméno] [příjmení], v němž Mgr. [příjmení] konstatovala, že podpis není pravý (resp. nejedná se o kopii pravého podpisu) JUDr. [jméno] [příjmení], nýbrž je to padělek napodobeného charakteru. Odvolací soud má o tomto závěru pochybnosti, které zcela korespondují s dalšími ve věci dostupnými materiály. Předně dle vyjádření znalkyně tato pracovala se srovnávacími podpisy

předloženými zadavatelem, kterým byla advokátní kancelář Nocarová Partners Advokáti s.r.o., a aniž by měla možnost si autenticitu těchto podpisů ověřit, učinila kategorický závěr toliko z kopie sporné doručenky, což není obvyklé, zejména za situace, když originál sporné písemnosti je k dispozici v trestním spise. Zvlášť zarážející je, že ačkoli Mgr. [příjmení] měla zájem do trestního spisu na originál sporné doručenky nahlédnout, dle jejího vyjádření u hlavního líčení si zadavatel tento postup výslovně nepřál. Kromě této doručenky založené ve spise na č.l. 2823 p.v. si Obvodní soud pro Prahu 1, který původně soudní řízení vedl, vyžádal doplňující informace od České pošty, která mu sdělila, že písemnost byla adresátovi doručena 18. 1. 2021, což doložila potvrzením o převzetí zásilky [jméno] [příjmení] z téhož dne, na níž je kromě jména a podpisu adresáta uvedeno i číslo [číslo obč. průkazu] (č.l. 3816), které koresponduje s číslem průkazu totožnosti uvedeným na protokolu o výslechu obviněného ze dne 11. 6. 2021 (č.l. 3309) a s fotokopií občanského průkazu obžalované založenou na č.l. 4071. Dále je třeba si povšimnout, že dne 19. 1. 2021 v 09:27 bylo policejnímu orgánu, konkrétně Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy, Kongresová 1666/2, Praha 4 k č.j. KRPA–206544–438/TČ–2016–001193-1-PA doručeno Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] sdělení o převzetí obhajoby, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 12. 1. 2021 č.j. KRPA-206544–438/TČ– 2016–001193–1-PSA, žádost o nahlížení do spisu, žádost o vyrozumívání o úkonech a sdělení termínu výslechu, k čemuž byla zaslána rovněž plná moc udělená dne 18. 1. 2021 Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], advokátovi, JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], narozenou 28. 6. 1976 jako obviněnou ve věci vedené Policií ČR pod č.j. KRPA-206544/TČ-2016-001193 (č.l. 2825). Nutno upozornit, že písemnosti dodané dne 19. 1. 2021 Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] do datové schránky se vztahují přímo k číslu jednacímu uvedenému na usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 2811), které je jedinečné, neboť obsahuje č.l. 438 přiřazené toliko této jediné písemnosti. Přitom toto usnesení bylo obhájci Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] do jeho datové schránky doručeno až 27. 1. 2021 a logicky tak musel mít informace od obviněné [příjmení] [jméno] [příjmení], která si zjevně musela zásilku obsahující usnesení o zahájení trestního stíhání od České pošty převzít. Z dalšího obsahu spisu vyplývá, že JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] vystupovala v přípravném řízení jako obviněná a Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] jako její právní zástupce (např. záznam o nahlédnutí do trestního spisu ze dne 1. 2. 2021 – č.l. 2835, protokol o výslechu obviněného ze dne 11. 6. 2021 - č.l. 3309, či záznam o prostudování spisu ze dne 22. 7. 2021 - č.l. 3379). Odvolací soud je si vědom ustanovení § 64 odst. 5 písm. a) tr. ř. o nutnosti doručení usnesení o zahájení trestního stíhání do vlastních rukou, s vyloučením uložení písemnosti, nicméně je přesvědčen, že ze shora uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že obviněná si usnesení o zahájení trestního stíhání osobně převzala a její právo na spravedlivý proces a řádnou obhajobu nebyly ničím narušeny. Stejně tak soud neopomněl obžalovanou doloženou účast u jednání Okresního soudu v Karlových Varech dne 18. 1. 2021 (zjevně chybně uvedeno § 2 odst. 1 věta před středníkem zákona č. 134/2013 Sb. 2727), nicméně toto jednání dle protokolu o jednání proběhlo od 10:00 hod do 11:20 hod (č.l.4065-6), a rozhodně z něj nelze dovozovat, že by si obžalovaná nemohla uvedeného dne převzít doporučenou zásilku. Přiložený parkovací lístek je na dobu od 9:44 do 10:44 hodin (č.l. 4067), přičemž platí vše shora uvedené o udělení plné moci obviněnou [příjmení] [jméno] [příjmení] v den doručení usnesení o zahájení trestního stíhání a její další vystupování ve věci jako obviněné.

46. Vážné pochybnosti o tvrzení obžalované, že uvedenou písemnost nepřevzala, potom vyplývají z toho, že tuto námitku uplatnila až v řízení před soudem, když celé přípravné řízení jako obviněná vystupovala (obžaloba byla k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 podána dne 9. 8. 2021 - č.l. 3637 a znalecký posudek Mgr. [příjmení] byl předložen až Městskému soudu v Praze, a to za další cca 2 roky dne 14. 6. 2023). Námitce obžalované tak Vrchní soud v Praze nepřisvědčil a celé trestní stíhání obviněné považuje za zákonné.

47. Vymezuje-li se obžalovaná dále proti úkonům, které dle jejího tvrzení nebyly provedeny, a to její výslech jako obviněné dne 11. 6. 2021 a seznámení se spisem dne 22. 7. 2021, ani zde nemůže

odvolací soud odvolatelce přisvědčit. Postoj v té době obviněné, která se odmítla podrobit úkonům trestního řízení, k nimž byla řádně předvolána a také se k nim dostavila, neznamená, že by tyto úkony neproběhly. Tento odmítavý postoj obviněné způsobil pouze to, že nevyužila svých práv k věci se vyjádřit již v přípravném řízení a při jeho skončení se seznámit s jeho výsledky. Z protokolů o výslechu obviněné dne 11. 6. 2021 a seznámení se spisem ze dne 22. 7. 2021 je zřejmé, že obviněná a její obhájce uplatnili řadu námitek, nota bene zcela irelevantních, a s policejním orgánem odmítli v rámci úkonů trestního řízení kooperovat, čímž se obviněná připravila o svá práva svým svévolným chováním. Bez povšimnutí odvolacího soudu nezůstalo ani období předcházející výslechu obviněné dne 11. 6. 2021, kdy ze spisu vyplývá, že obviněná se opakovaně nedostavila k plánovanému výslechu, na což policejní komisař reagoval předvoláním obviněné ze dne 19. 5. 2021 (č.l. 3291), v němž stanovil hned 20 termínů od 31. 5. 2021 do 11. 6. 2021, z nichž si obviněná zvolila až ten poslední 11. 6. 2021 ve 13:00 hodin. Tento úkon JUDr. [příjmení] neuznala jako výslech obviněné a společně se svým obhájcem Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] odmítli sepsaný protokol podepsat, což stvrdili svým podpisem přítomní policisté nprap. [jméno] [příjmení] a nprap. [jméno] [příjmení]. Je pozoruhodné, že u tohoto úkonu bylo obhájcem Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] založeno do spisu vyjádření datované dnem 10. 6. 2021, které se však vztahovalo k neprovedení úkonu dne 11. 6. 2021 a je tedy zřejmé, že obhajoba s tímto dopředu počítala (č.l. 3312).

48. Stejně tak nemůže uspět námitka obžalované, že jí nebylo umožněno prostudovat spis po skončení vyšetřování před podáním návrhu na podání obžaloby. K tomuto úkonu, který byl stanoven na 22. 7. 2021, byla jak obviněná, tak její obhájce Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] vyrozuměna dne 15. 7., resp. 16. 7. 2021. Dne 22. 7. 2021 se obviněná se svým obhájcem dostavila k naplánovanému úkonu, ale opět s řadou námitek odmítala, že by se jednalo o seznámení se spisem, neboť dle názoru obžalované k tomu nebyly splněny podmínky. Jak vyplývá ze záznamu o prostudování spisu ze dne 22. 7. 2021 (č.l. 3379), obviněná a její obhájce prohlásili, že jim nebyla poskytnuta přiměřená doba k prostudování spisu, načež policejní orgán stanovil další termíny k prostudování 26. 7., 27. 7. a 28. 7. 2021. Na to kontrovali obhájce i obviněná, že dne 26. 7. a 27. 7. 2021 se k úkonu nemohou dostavit, neboť v těchto termínech mají kolizi. Z úředních záznamů ze dne 27. a 28. 7. 2021 (č.l. 3619 a 3620) vyplývá, že obviněná se se svým obhájcem k dalšímu seznámení se spisem nedostavila nejen 26. a 27. 7. 2021, ale ani 28. 7. 2021. Policejní orgán tak zcela důvodně předpokládal, že obviněná ani její obhájce další možnosti k prostudování spisu nevyužívají a spis s návrhem na podání obžaloby předložil dne 29. 7. 2021 Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1. I zde je zřejmé, že obviněná i její obhájce byli k úkonu řádně vyrozuměni, ale opět ho nevyužili, a pokud obhajoba hovoří o zkrácení práv obviněné, o tato práva se připravila obviněná sama.

49. Do dalšího výčtu nezákonností namítaných obviněnou patří průběh přípravného řízení, kdy policejní orgán po několikaletém prověřování podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měla dopustit JUDr. [jméno] [příjmení], přičemž ve výroku tohoto usnesení je uveden toliko skutek týkající se převodu částky 1 300 000 Kč z bankovního účtu společnosti LE PUCERON SE na osobní účet obviněné, věc odložil. Odvolatelka se pozastavuje nad tím, že toto usnesení bylo ke stížnosti zrušeno a policejní orgán byl de facto donucen k opačnému postupu, tedy k zahájení trestního stíhání obviněné, k čemuž vydal dozorující státní zástupce závazný pokyn včetně popisu skutku. Zde je možno jistě shledat určité diskrepance, když usnesení policejního orgánu o odložení věci ze dne 15. 1. 2020, č.j. KRPA-206544-383/TČ-2016-001193-1-PA (č.l. 2702 –717) se ve výrokové části týkalo pouze uvedeného skutku, ačkoli podle odůvodnění rozhodnutí dopadalo i na další skutek zabývající se zřízením služebností k nemovitostem ve vlastnictví společnosti LE PUCERON SE, a to domu v obci Úšovice, Mariánské Lázně a bytové jednotce č. 148/9 v domě V Jirchářích č. 4, Praha 1. Dozorující státní zástupce toto usnesení skutečně zrušil ke stížnosti poškozeného svým usnesením ze dne 30. 4. 2020 sp. zn. ZN 1191 2016 (č.l. 2736 –740) a toto své zrušující ustanovení pojal ve vztahu k oběma prověřovaným

skutkům. Závazný pokyn dozorujícího státního zástupce k zahájení trestního stíhání následoval až s odstupem pěti měsíců dne § 2 odst. 1 věta před středníkem zákona č. 134/2013 Sb. 1717 (č.l. 2741). Ani zde státní zástupce nijak nepřekročil své pravomoci, když jeho postup byl zcela v souladu s ustanovením § 174 tr. ř. přímo upravujícím dozor státního zástupce, konkrétně pak s odst. 2 písm. a), e) tr. řádu.

50. Stejně tak nemohou obstát výhrady odvolatelky k vypořádání námitek podjatosti dozorujícího státního zástupce Mgr. [jméno] [příjmení] a Obvodního státního zástupce pro Prahu 1 [jméno] [příjmení], když dotčení státní zástupci o námitce podjatosti ke své osobě rozhodli usneseními ze dne 11. 2. 2021, a to Mgr. [jméno] [příjmení] pod č.j. 2 ZT 6/2021–39 a Mgr. [jméno] [příjmení] pod č.j. 2 ZT 6/2021–37 (č.l. 3261). Stížnosti obviněné proti těmto usnesením byly následně řádně vypořádány nadřízeným Městským státním zastupitelstvím v Praze usneseními ze dne 8. 3. 2021, státní zástupkyní JUDr. [jméno] [příjmení], v případě Mgr. [jméno] [příjmení] pod č.j. 0 KZT 159/2021–7 (č.l. 3260). Požadavek obviněné, aby o stížnosti proti rozhodnutí Mgr. [jméno] [příjmení] jako vedoucího státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 Mgr. [jméno] [příjmení] jako vedoucí státního zastupitelství Městského státního zastupitelství v Praze opět nemá žádnou oporu v platných právních předpisech. Podle § 146 odst. 2 písm. b) tr. řádu po uplynutí lhůty k podání stížnosti předloží věc k rozhodnutí státní zástupce nadřízenému státnímu zástupci nebo soudu. Podle pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 3. 9. 2019 ve znění dalších změn, čl. 6 odst. 1, zabývajícího se právě námitkami podjatosti a rozhodováním o vyloučení, rozhoduje o stížnosti proti usnesení o námitce podjatosti nejblíže vyšší státní zastupitelství. Je zřejmé, že v příslušné právní úpravě požadavek na určení konkrétního státního zástupce rozhodujícího ve věci takové stížnosti upraven není.

51. Další námitky obhajoby směřují k provedení listinných důkazů, resp. neprovedení, když obhajoba vyjadřuje svůj nesouhlas s postupem nalézacího soudu, který dle jejího názoru své rozhodnutí opírá i o listinné důkazy, které nebyly před soudem provedeny. Ani zde nemůže dát odvolací soud obhajobě za pravdu, neboť jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení ze dne 3. 4. 2024, spisový materiál byl podle § 213 odst. 1 tr. řádu konstatován a procesní strany byly vyzvány, aby označily konkrétní listiny, které chtějí u hlavního líčení přečíst v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 tr. řádu, což bylo u stejného hlavního líčení provedeno. U tohoto hlavního líčení byli kromě obžalované přítomni i její obhájci JUDr. [jméno] [příjmení] a v substituční plné moci Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], aniž by kdokoli z nich k tomuto způsobu provedení listinných důkazů cokoli namítal. Odvolací soud by sice preferoval preciznější provedení listinných důkazů, ale v zásadě postupu soudu I. stupně nelze ničeho vytknout, neboť není v přímém rozporu s ustanovením § 213 tr. řádu zabývajícím se tímto typem důkazů v trestním řízení.

52. Stejně tak nelze přisvědčit námitce obhajoby proti zachování totožnosti skutku popsaného pod bodem II. v podané obžalobě a následně v napadeném rozsudku.

53. K otázce zachování totožnosti skutku je namístě vycházet z bohaté judikatury, která se touto problematikou zabývá a je v tomto ohledu zcela konstantní. Totožnost skutku neznamená, že mezi skutkem uvedeným ve sdělení obvinění a skutkem popsaným v žalobním návrhu obžaloby musí být plná shoda (obdobně je třeba tento závěr vztáhnout i na obžalobu a rozsudek). Zachování totožnosti skutku není možno zužovat na pouhou vnější podobnost popisu skutkového stavu mezi sdělením obvinění a konečným rozsudkem. Totožnost skutku je dána při zachování totožnosti jednání a následku, ale i v případě zachování jen totožnosti jednání nebo jen totožnosti následku. Totožnost skutku je zachována jak v případě, kdy některé ze skutečností pojatých původně do souhrnu skutečností charakterizujících jednání nebo následek odpadnou, tak i tehdy, když k takovému souhrnu skutečností přistoupí skutečnosti další, tvořící s původními jedno jednání, popř. následek. K tomu odvolací soud odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 2. 1995 sp. zn. Tzn 12, ze dne 30. 8. 2001 sp. zn. 3 Tz 168/2001, ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 11 Tdo 1548/2015, ze dne 25. 4. 2018 sp. zn. 5 Tdo 411/2018.

54. Z novější judikatury odvolací soud odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2019 sp. zn. 11 Tdo 318/2019 a ze dne 14. 6. 2023 sp. zn. 5 Tdo 489/2023 nebo na usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 11. 2023 sp. zn. III. ÚS 1/2023. Jak se v těchto rozhodnutích uvádí, totožností skutku se zabývá bohatá odborná literatura i judikatura. Byť skutek není v trestním řádu blíže definován, ustálená rozhodovací praxe za něj považuje ty projevy vůle pachatele navenek, které jsou kauzální pro trestněprávně relevantní následek, pokud jsou zahrnuty zaviněním. Totožnost skutku je zachována, pokud je dána shoda v jednání a v následku, nebo alespoň v jednání při rozdílném následku nebo alespoň v následku při rozdílném jednání, postačí dokonce i pouze částečná shoda jednání nebo i částečná shoda následku (případně obojího), pokud zůstala shoda v podstatných okolnostech. Je přitom třeba odlišovat skutek a popis skutku, který se v průběhu řízení může, resp. s ohledem na skutkové závěry vzhledem k hodnocení důkazů vyplývajících z provedených důkazních prostředků často musí měnit, zůstane-li zachována totožnost skutku. K této otázce se v minulosti opakovaně vyjadřoval i Ústavní soud, jak je v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 489/2023 poukazováno, přičemž konstatoval, že v průběhu trestního stíhání s ohledem na postupné objasňování rozhodných skutečností dochází ke zpřesňování skutkových zjištění, proto není možno klást přehnané nároky na pregnantní popis skutku na počátku trestního stíhání v usnesení o zahájení trestního stíhání (viz např. Nález Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2005 sp. zn. II. ÚS 369/05 nebo ze dne 21. 2. 2006 sp. zn. I. ÚS 661/05). Soudy (a předtím i státní zástupce) jsou povinni v souladu s výsledky dokazování přihlédnout ke všem okolnostem, které ve srovnání s popisem obsaženým v žalobním návrhu, resp. předtím v usnesení o zahájení trestního stíhání, skutek modifikují. Některé skutečnosti totiž mohou odpadnout, naopak jiné přistoupit, nesmí se pouze změnit podstata skutku, určená jednáním obviněného, z něhož vzešel následek porušující nebo ohrožující společenské vztahy chráněné trestním zákonem. V rozsudku soudu proto může dojít ke zpřesnění popisu skutku, pokud jde o místo a čas spáchání skutku, způsob, jakým byl čin proveden, formu zavinění apod. K této otázce se vyjádřil i Nejvyšší soud například v rozhodnutí publikovaném pod č. 1/2000 Sb. rozh. tr., v němž jednoznačně odlišoval skutek od jeho popisu a upozornil, že řízení se vede o skutku, což není možno zaměňovat s jeho popisem v obžalobě (resp. v usnesení o zahájení trestního stíhání). Soud musí mít po celou dobu řízení na paměti, o jaký skutek jde, neboť skutek musí zůstat totožný, popis skutku se ale může během řízení měnit. Trestní stíhání se vede pro skutek a nikoli pro jeho popis, popisem skutku uvedeným v obžalobě (resp. v usnesení o zahájení trestního stíhání) ani jeho právní kvalifikací není soud vázán. Povinnost soudu rozhodnout o skutku uvedeném v obžalobě neznamená povinnost převzetí z obžaloby (popř. z usnesení o zahájení trestního stíhání) jeho popisu.

55. Z uvedených východisek jasně vyplývá, že skutek jako takový a popis skutku jsou dvě odlišné kategorie, které nelze zaměňovat. V posuzovaném případě pak nejsou jakékoli pochybnosti o zachování totožnosti skutku uvedeného ve dvou útocích pod bodem II. podané obžaloby a napadeného rozsudku, když zde jsou zachovány dokonce obě složky skutku, tedy jednání i následek, když protiprávní jednání obžalované je stále shodně představováno neoprávněným zřízením služebností k nemovitostem ve vlastnictví společnosti LE PUCERON SE a jejich zápisu do katastru nemovitostí a následek je kontinuálně spatřován ve způsobení škody společnosti LE PUCERON SE odpovídající obvyklé ceně služebností, stanovené dle k věci vypracovaných znaleckých posudků.

56. Skutečnost, že popis skutku doznal určitých změn, a to jak v napadeném rozsudku, tak následně v rozsudku Vrchního soudu v Praze, nemá na zachování totožnosti skutku žádný vliv, neboť se jedná toliko o zpřesnění popisu skutku dle skutečností zjištěných v návaznosti na provedené dokazování. V tomto směru musel odvolací soud do značné míry dát za pravdu odvolání obžalované zpracovanému prof. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], tedy že výrok rozsudku I. stupně ve skutkových zjištěních není formulován zcela v souladu s argumenty použitými v odůvodnění tohoto rozhodnutí, což byl nedostatek, který odvolací soud mohl sám

napravit, aniž by do skutkových zjištění jako takových nepřiměřeně zasahoval, když závěr o podstatě jednání obžalované a jeho rozporu se zákonem je zcela totožný a odvolací soud jej toliko precizoval tak, aby byl výstižnější. Tato precizace vedla k pregnantnějšímu popisu jednání obžalované ve vztahu ke zřízeným služebnostem v rozporu s pravomocemi jednat za společnost a v této souvislosti i s uvedením v omyl příslušných institucí, tedy obchodního rejstříku a katastru nemovitostí. V této souvislosti je zcela irelevantní námitka odvolatelky uplatněná v odvolání podaném jejím obhájcem Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], že u obchodního rejstříku a katastru nemovitostí nebylo s těmito institucemi jednáno jako s poškozenými, tyto nebyly k věci nijak vytěženy a nevyjádřily se tak k případně způsobené škodě. Obhajobě je zde nutno oponovat, že osoba uvedená v omyl a osoba poškozená nemusí být při naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 tr. zákoníku nutně totožná. V posuzovaném případě tato situace nastala, kdy osobami uvedenými v omyl byly zcela zjevně veřejné registry, tedy obchodní rejstřík a katastr nemovitostí, které na základě nepravdivých podkladů předložených obžalovanou samotným zápisem konstatovali právní stav, který s ohledem na neoprávněné jednání obžalované nemohl nastat, čímž se obžalovaná snažila docílit legalizace svého jednání s vědomím, že toto je v přímém rozporu se skutečným stavem, přičemž motivem jejího jednání byl jednoznačně majetkový prospěch, kterého docílila na úkor společnosti LE PUCERON SE vlastnící nemovitosti, k nimž byly zřízeny služebnosti doživotního užívání obžalované a poškozeným se tak stala osoba odlišná od osob uvedených v omyl. Touto otázkou, konkrétně i otázkou, zda osobou uvedenou v omyl může být rejstříkový soud se soud I. stupně výstižně zabýval v odst. 68 svého rozhodnutí, na něž lze odkázat včetně uplatněné judikatury.

57. Uvádí-li obhajoba nedostatek napadeného rozsudku spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti s odůvodněním, že s ohledem na obtížnost projednávané věci je příliš krátký a nereflektuje dostatečným způsobem projednávanou materii, ani zde odvolací soud obhajobě nepřisvědčil. Předně nesdílí odvolací soud prezentovanou výhradu, že snad kvalita rozsudku se posuzuje podle jeho rozsahu. Požadavky kladené na odůvodnění rozsudku jsou stanoveny v § 125 odst. 1 tr. řádu a tyto rozhodně nesměřují k rozsahu rozsudku, ale k jeho stručnosti, výstižnosti a srozumitelnosti výkladu skutkových zjištění, nosných důkazů, úvah vedoucích ke konečnému rozhodnutí soudu, jakož i způsobu vyrovnání se s obhajobou a případným nevyhověním návrhům na provedení dalších důkazů. Napadený rozsudek přitom tato kritéria dostatečně naplňuje, je z něj patrno, k jakým skutkovým zjištěním soud I. stupně dospěl, z jakých důkazů vycházel, jak je hodnotil a proč naopak nereflektoval obhajobu uplatněnou obžalovanou včetně dalších návrhů na doplnění dokazování.

58. Soud I. stupně dospěl v napadeném rozsudku ke skutkovým zjištěním, které obžalovaná rozporuje a podává vlastní verzi, v níž uvádí, že ona je jedinou akcionářkou společnosti LE PUCERON SE, která byla založena výhradně pro ni a majetek společnosti pocházel de facto z jejích zdrojů, považuje se tedy za osobu oprávněnou za společnost jednat a de facto z ní profitovat. Pokud se uchýlila k transakcím, které provedla, a které nepopírá, tedy převodu finanční částky z bankovního účtu společnosti LE PUCERON SE v listopadu 2015 a zřízení služebností k domu v obci Úšovice, Mariánské Lázně a k bytové jednotce č. 148/9 V Jirchářích 4, Praha 1, nečinila v úmyslu způsobit společnosti škodu, ale naopak ve snaze ochránit majetek společnosti před neoprávněnými zásahy svého tehdy ještě manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], do kterého po dobu trvání jejich manželství od roku 2007 vložila nemalé finanční prostředky. Nutno však říci, že tato skutková verze obžalované neodpovídá provedeným důkazům, její tvrzení je osamocené a stojí proti němu nejen výpověď jejího dnes již bývalého manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], ale rovněž jejího bývalého společníka, svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], stejně jako celá řada provedených, vesměs listinných důkazů. Soud I. stupně tak nepochybil, vzal-li výpovědi těchto dvou svědků, které spolu navzájem korespondují, za stěžejní.

59. Zásadně spornou je otázka vlastnictví akcií společnosti LE PUCERON SE a s tím spojené rozhodnutí Ing. [jméno] [příjmení] jako jediného akcionáře v působnosti valné hromady ze dne

12. 11. 2015, kterým odvolal obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem]. z funkce členky představenstva společnosti LE PUCERON SE. K posouzení této otázky je třeba předně poukázat na ustanovení § 9 odst. 1 tr. řádu, dle něhož orgány činné v trestním řízení posuzují předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou, samostatně; je-li tu však o takové otázce pravomocné rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu, jsou orgány činné v trestním řízení takovým rozhodnutím vázány, pokud nejde o posouzení viny obviněného. Touto problematikou se přitom podrobně zabývaly již civilní soudy. Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. 9. 2020 č.j. 81 Cm 10/2016–657 (č.l. 2763 –774) zamítl návrh JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem]. na vyslovení neplatnosti rozhodnutí Ing. [jméno] [příjmení] jako jediného akcionáře společnosti LE PUCERON SE v působnosti valné hromady ze dne 12. 11. 2015. Toto rozhodnutí Městského soudu v Praze jako soudu I. stupně bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 12. 2021 č.j. 14 Cmo 338/2020–854 (č.l. 4371). Z výsledků tohoto řízení je zřejmé, že úkon učiněný Ing. [jméno] [příjmení] jako jediným akcionářem společnosti LE PUCERON SE v působnosti valné hromady dne 12. 11. 2015 byl učiněn po právu a o tomto úkonu byl sepsán notářský zápis NZ 288/ 2015, N 293/2015 (č.l. 17) sepsaný Mgr. [jméno] [příjmení], podle něhož Ing. [příjmení] [příjmení], [titul za jménem]. předložil 44 kusů kmenových akcí na majitele v listinné podobě o jmenovité hodnotě každé akcie 500 000 Kč. V této souvislosti se Městský soud v Praze v uvedeném rozhodnutí zabýval i otázkou platnosti rozhodnutí jediného akcionáře za situace, kdy podle § 2 odst. 1 věta před středníkem zákona č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností, k 1. lednu 2014 se mění listinné akcie na majitele, které nejsou imobilizovány, na listinné akcie na jméno, přičemž dle § 2 odst. 2 tohoto zákona představenstvo společnosti uvede stanovy do souladu s odst. 1 a podá návrh na zápis změny formy akcií podle odst. 1 do obchodního rejstříku nejpozději do 30. 6. 2014. Zde Městský soud v Praze uvádí, že za situace, kdy JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem]. jako členka představenstva společnosti LE PUCERON SE odmítala vyměnit akcie (jak vyplynulo z výpovědi Ing. [příjmení], ale i JUDr. [příjmení]), tato zapříčinila stav, kdy akcie nebyly k určenému datu vyměněny, což však nelze klást za vinu jedinému akcionáři, který po změně v představenstvu společnosti již dne 25. 2. 2016, jak vyplývá z notářského zápisu NZ 43/ 2016, N 40/2016 (č.l. 20) sepsaného notářem Mgr. [jméno] [příjmení], akcie na jméno předložil. Tedy i za situace, kdy zákon co do výměny akcií na majitele za akcie na jméno nebyl důsledně dodržen, nebyla tato skutečnost důvodem pro neplatnost rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12. 11. 2015. K tomuto řízení vedenému u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 81 Cm 10/2016 je nutno ještě doplnit, že k dovolání navrhovatelky [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem]. proti uvedenému usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 12. 2021 č.j. 14 Cmo 338/2020–854 bylo rozhodnuto Nejvyšším soudem České republiky usnesením ze dne 28. 3. 2023 č.j. 27 Cdo 2265/2022–938, kterým bylo dovolání navrhovatelky odmítnuto (č.l. 4902). Následně Ústavní soud svým usnesením ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. II. ÚS 1331/23 zamítl i ústavní stížnost podanou JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem].

60. Ke genezi a následnému vývoji společnosti LE PUCERON SE je na místě stručná rekapitulace. Společnost LE PUCERON SE byla založena v lednu 2010 a do obchodního rejstříku byla zapsána dne 18. 2. 2010. Společnost založila jiná evropská společnost, a to ARNAG SE, zastoupená JUDr. [jméno] [příjmení], která smlouvou o převodu akcií ze dne 19. 2. 2010 (č.l. 754), jako jediný akcionář společnosti LE PUCERON SE převedla 10 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 315 780 Kč na Ing. [jméno] [příjmení], což ve své svědecké výpovědi potvrdili jak Ing. [příjmení] [příjmení], tak JUDr. [jméno] [příjmení]. K této transakci bylo přiloženo ještě prohlášení společnosti ARNAG SE ze dne 19. 2. 2010 podepsané JUDr. [jméno] [příjmení] jako členem představenstva, že k uvedenému datu již společnost není jediným akcionářem společnosti LE PUCERON SE (č.l. 2198). Prohlášením ze dne 17. 6. 2016 (č.l. 1502) společnost ARNAG SE prohlásila, že zakladatelskou listinou ze dne 11. 1. 2010 (notářský zápis NZ 5/ 2010, N/2010 sepsaný JUDr. [jméno] [příjmení]) založila společnost LE PUCERON SE. Následně smlouvou o převodu akcií ze dne 19. 2. 2010 převedla 10 kusů akcií na majitele na pana [příjmení] a vydala

prohlášení, že k tomuto datu již není jediným akcionářem společnosti. Pokud je ve spise založen předávací protokol akcií společnosti LE PUCERON SE ze dne 19. 2. 2010, dle kterého měla společnost ARNAG SE předat společnost NOCAROVÁ JAŠEK & PARTNERS, v.o.s. (dále jen NJP) veškeré listinné akcie na majitele společnosti LE PUCERON SE, K tomuto protokolu prohlásil svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], že jej nepodepsal (č.l. 2179). Tvrdí-li obžalovaná, že do společnosti LE PUCERON SE vkládala majetek ona, je pravdou, že základní kapitál ve výši 3 157 800 Kč byl dne 25. 1. 2010 připsán na bankovní účet společnosti LE PUCERON SE č. 2102798518/2700 z bankovního účtu č. [bankovní účet] společnosti NOCAROVÁ JAŠEK & PARTNERS, v.o.s., nicméně zcela v souladu s výpovědí svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] byla téměř celá tato částka dne 14. 5. 2010 odepsaná na bankovní účet č. [bankovní účet] vedený pro společnost CORPI CEE INVESTMENT SE, která byla zapsána do obchodního rejstříku 21. 5. 2010.

61. Výpověď svědků [příjmení] [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] o majetkové provázanosti na společném podnikání spolu s obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení] odpovídá dalšímu provedenému dokazování. Oba svědci totiž uvedli, že společnosti ARNAG SE, LE PUCERON SE a CORPI CEE INVESTMENT SE byly založeny pro správu jejich majetku, a to v pořadí JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [příjmení] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Tato skutečnost potom zcela koresponduje s majetkovými podíly jednotlivých osob a následně společností na společnosti V Jirchářích 4 s.r.o., dříve NJP FIRST s.r.o., která byla podle výpovědí jejich prvním společným podnikatelským počinem. Společnost NJP FIRST s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku 22. března 2006, kdy nejprve byli společníky rovným dílem JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Ke dni 20. 7. 2006 však byla zapsána změna majetkové struktury, a to tak, že společnost BOLID M s.r.o. vlastněná Ing. [jméno] [příjmení] se stala vlastníkem obchodního podílu ve výši 50 %, JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] ve výši 32,5 % a Mgr. [jméno] [příjmení] ve výši 17,5 %. Toto rozdělení obchodních podílů ve společnosti nastalo ještě v době před uzavřením manželství [příjmení] [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] dne 16. 6. 2007 a lze stěží předpokládat, že by největší podíl ve společnosti byl upsán Ing. [jméno] [příjmení], resp. jím vlastněné společnosti BOLID M s.r.o., pokud by do společnosti nevstupoval s adekvátním vkladem. Tomuto rozložení majetkových podílů a výpovědi svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení] o založení společností ke správě jejich majetku potom odpovídá i změna společníků zapsaná do obchodního rejstříku dne 12. 10. 2010, kdy společnosti LE PUCERON SE byl upsán obchodní podíl ve výši 50 % (stejně jako společnosti BOLID M s.r.o.), společnosti ARNAG SE ve výši 17,5 % (jako JUDr. [jméno] [příjmení]) a společnosti CORPI CEE INVESTMENT SE ve výši 32,5 % (jako obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení]). Přitom už 11.7.2006 uzavřela spol. NJP FIRST s.r.o. (nyní V Jirchářích 4 s.r.o.), jako objednatel se spol. BOLID M s.r.o., jako zhotovitelem Smlouvu o dílo (č.l. 868-74), jejímž předmětem bylo provedení rekonstrukce domu č.p. 148 na pozemku parc. č. 924 v k.ú. Nové Město, tedy domu V Jirchářích 4, který prokazatelně v té době (ještě před uzavřením manželství [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení]) společnost již vlastnila, a to se shora vyčíslenými obchodními podíly. Uvedené je tak v jasném rozporu s výpovědí obžalované, a naopak v souladu s výpověďmi svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení].

62. Následně, jak vyplývá z notářského zápisu ze dne 2. 3. 2011 NZ 70/2011, N 76/2011, sepsaného JUDr. [jméno] [příjmení], notářkou (č.l. 1092), došlo k navýšení základního kapitálu společnosti LE PUCERON SE, a to jednak upsáním jednoho kusu akcie v částce 342 200 Kč určenému zájemci JUDr. [jméno] [příjmení] a nepeněžitým vkladem ve výši 18 500 000 Kč, rozděleným do 37 kusů akcií po 500 000 Kč upsaných předem určeným zájemcem Ing. [jméno] [příjmení]. Tento nepeněžitý vklad byl činěn vkladem nemovitosti, a to bytové jednotky č. 148/9 v budově na adrese V Jirchářích 4 společně s příslušejícími spoluvlastnickými podíly na společných prostorách a pozemku k budově náležejících. Současně bylo rozhodnuto o spojení 10 kusů akcií ve jmenovité hodnotě 315 780 Kč a jednoho kusu akcie v hodnotě 342 200 Kč, vše

akcie na majitele, a to do jednoho kusu akcie v nominální hodnotě 3 500 000 Kč. Následně byla tato jedna akcie rozštěpena do 7 kusů akcií po 500 000 Kč za jeden kus. Je tedy zřejmé, že upsání akcie ve výši 342 200 Kč souviselo s dorovnáním částky peněžitých vkladů do výše dělitelné 500 000 Kč, aby tak všechny upsané akcie dosahovaly této částky. JUDr. [příjmení] potom jednoznačně vypověděl, že uvedenou akcii v částce 342 200 Kč upisoval de facto ve prospěch Ing. [příjmení], který byl jediným akcionářem společnosti. V této souvislosti pokulhává tvrzení obžalované [příjmení] [příjmení], že předmětnou bytovou jednotku do společnosti LE PUCERON SE fakticky vložila ona, neboť ji hradila, což je opět v rozporu s výpovědí svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení], ale současně neodpovídá zjištěním plynoucím z provedeného dokazování. Je jistě třeba souhlasit, že společnost LE PUCERON SE vznikla za trvání manželství obžalované [příjmení] [příjmení] a svědka [příjmení] [příjmení], stejně tak Ing. [příjmení] nabyl bytovou jednotku č. 148/9 již za trvání manželství, tedy tento majetek spadá do společného jmění manželů (dále jen SJM), neboť toto manželé neměli nijak omezeno. Tato skutečnost by však dopadala i na další majetek manželů nabytý v uvedené době po uzavření manželství dne 16. 6. 2007, tedy minimálně na společnost CORPI CEE INVESTMENT SE a vklady do ní vnesené. Soudy rozhodující v trestním řízení se vypořádáním SJM nezabývají, nicméně i v tomto ohledu budou nepochybně posuzovány vnosy manželů do SJM z jejich výlučného vlastnictví. Bytovou jednotku č. 148/9 v domě V Jirchářích 4, v Praze 1, nabyl Ing. [příjmení] [příjmení] do vlastnictví smlouvou o převodu vlastnictví bytové jednotky, kterou jako kupující uzavřel dne 15. 12. 2007 se společností NJP FIRST s.r.o. (později V Jirchářích 4), tedy od společnosti, v níž měl 50 % podíl, za kupní cenu 6 000 000 Kč plus DPH ve výši 174 634,70 Kč (č.l. 343). Jde-li o úhradu kupní ceny této nemovitosti, na bankovní účet č. [bankovní účet], vedený u ČSOB na jméno Ing. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] (č.l. 2024 p.v.), byly dne 20. 12. 2007 připsány z bankovního účtu společnosti BOLID M s.r.o. č. 1776395/0300 částky 2 x 1 000 000 Kč, 2 x 1 500 000 Kč a 1 174 000 Kč. Téhož dne byly na bankovní účty uvedené ve shora zmíněné kupní smlouvě k nemovitosti č. [bankovní účet] převedeny částky 4 x 1 500 000 Kč a na bankovní účet č. [bankovní účet] částka ve výši 174 634,70 Kč, určená na zaplacení DPH. Připsání těchto částek na uvedené bankovní účty je potom potvrzeno z výpisů těchto účtů (č.l. 3543), přičemž jak vyplývá z bankovního účtu č. [bankovní účet], vedeného pro společnost NJP FIRST s.r.o., částka 6 000 000 Kč byla bezprostředně po připsání 4 x 1 500 000 Kč převedena jako splátka úvěru, což koresponduje jak s výpovědí obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], tak s výpovědí Ing. [jméno] [příjmení], kdy odkup části bytových jednotek jinými subjekty byl podmínkou banky k úvěrování koupě a rekonstrukce objektu V Jirchářích 4. Další dokumenty, založené ve spise, pocházející přímo od obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], potom dokládají, že bytovou jednotku č. 9, V Jirchářích 4, koupil a do společnosti LE PUCERON SE vložil Ing. [jméno] [příjmení]. Takto je třeba upozornit na e-mail zaslaný [jméno] [příjmení] dne 12. 10. 2015 [jméno] [příjmení], kde mimo jiné zmiňuje, že v období roku 2008 Ing. [příjmení] koupil V Jirchářích 4 byt 148/9 a dotazuje se, zda je tam někde, že by za něj zaplatil. Zmiňuje částku cca 7 000 000 Kč, která by měla být přímo od něj, k čemuž smlouvu dohledává (č.l. 3394). Kromě toho je možno poukázat na trestní oznámení ze dne 20. 6. 2019 podepsané obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] (č.l. 3514), v němž v článku IV. poslední odstavec na straně 5 tohoto podání zmiňuje, že Ing. [příjmení] vložil do společnosti LE PUCERON SE bytovou jednotku, kterou nabyl za 6 000 000 Kč. V doplnění oznámení ze dne 6. 4. 2016 k č.j. KRPA-32079-26/TČ-2016-001191-SLA (č.l. 3537) obžalovaná [příjmení] [příjmení] popisuje nabytí bytové jednotky č. 148/9 Ing. [jméno] [příjmení]. Mimo jiné obžalovaná [příjmení] [příjmení] za spol. LE PUCERON SE dne 28.3.2011 podepsala prohlášení o splacení nepeněžitého vkladu Ing. [jméno] [příjmení] právě vložením uvedené bytové jednotky do společnosti (č.l. 1101). Je tedy zřejmé, že obžalovaná nedrží kontinuitu ve svých tvrzeních, a to nejen ve vztahu k vlastnictví bytové jednotky č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4 a jejího vnosu do společnosti LE PUCERON SE.

63. Nekonzistentní je rovněž tvrzení obžalované o vlastnictví akcií společnosti LE PUCERON SE. Obžalovaná předně rázně brojí proti tomu, že by Ing. [příjmení] [příjmení] byl jediným akcionářem společnosti LE PUCERON SE, a v průběhu času a v různých řízeních uplatňuje své vlastnictví k akciím společnosti LE PUCERON SE, které však nikdy v žádné podobě nepředložila. Pokud JUDr. [příjmení] vystupovala na valných hromadách společnosti v mezidobí od jejího založení do jejího odvolání z funkce členky představenstva dne 12. 11. 2015, činila tak dle výpovědi svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení] jako zplnomocněný zástupce skutečného akcionáře, k čemuž předložila některé z akcií. Takto na valné hromadě konané dne 2. 3. 2011 (notářský zápis NZ 70/2011, N 76/2011 na č.l. 1092) dle listiny přítomných (č.l. 1099) zastupovala společnost společně s JUDr. [jméno] [příjmení], který předložil 8 kusů akcií č. 1, s nominální hodnotou 315 780 Kč, zatímco obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] předložila 2 kusy akcií č. 9 a 10 se stejnou nominální hodnotou. Jednalo se o akcie na majitele. Na valné hromadě dne 26. 6. 2014 dle notářského zápisu NZ 173/ 2014 a N 174/2014 (č.l. 920-24) předložila JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] 14 kusů akcí, tedy 31,8 % hlasovacích práv. Na dalších valných hromadách ze dne 12. 11. 2015 a 25. 2. 2016 (notářský zápis NZ 43/ 2016, N 40/2016 – č.l. 20) již vystupoval v působnosti valné hromady jako jediný akcionář Ing. [příjmení] [příjmení], když podle notářského zápisu dne 12. 11. 2015 předložil Ing. [příjmení] [příjmení], [titul za jménem] 44 kusů akcí na majitele a dne 25. 2. 2016 44 kusů akcií na jméno, obojí v listinné podobě. Je pravdou, že k 30. 6. 2014 měly být všechny akcie na majitele vyměněny za akcie na jméno. Je přitom zřejmé, že minimálně formálně tento požadavek u společnosti LE PUCERON SE naplněn byl, jak vyplývá z notářského zápisu o rozhodnutí valné hromady ze dne 26. 6. 2014, v němž byly již zaneseny kmenové listinné akcie na jméno v počtu 44 kusů o nominální hodnotě 500 000 Kč. Dne 27. 6. 2014 byl k Městskému soudu v Praze podán návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku, a to mimo jiné se zápisem těchto 44 kusů akcií na jméno a výmazem 44 kusů akcií na majitele, obojí v listinné podobě a v nominální hodnotě 500 000 Kč. Zápis do obchodního rejstříku v tomto směru byl proveden dne 3. 7. 2014. Je však rovněž pravdou, že tyto akcie nebyly nikdy nikým předloženy (č.l. 1571). Ve spise jsou potom založeny akcie, jejichž existence koresponduje opět s výpovědí svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení], ale i se shora provedenými důkazy. Jedná se nejprve o akcie na majitele v počtu 10 kusů pod číslem 1 o jmenovité hodnotě 315 780 Kč vydané společností LE PUCERON SE dne 18. 2. 2010, jejichž emisi podepsala JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], [titul za jménem] jako člen představenstva (č.l. 1616). Dne 23.4.2011 následuje emise akcií společnosti LE PUCERON SE pod číslem 1, tedy 44 kusů akcií na majitele v nominální hodnotě 500 000 Kč. Tato emise je opět podepsána JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem] jako členem představenstva (č.l. 1674 –1717). Dále byly vydány dne 12. 11. 2015 akcie na jméno pod čísly 1–44 o jmenovité hodnotě 500 000 Kč, když tuto emisi podepsal jako člen představenstva [jméno] [příjmení] (č.l. 1626). Jako jediný akcionář byl do obchodního rejstříku dne 20. 11. 2015 zapsán [příjmení] [příjmení].

64. Obžalovaná se zprvu domáhala neplatnosti rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12. 11. 2015, kdy deklarovala, že je majitelkou jednoho kusu akcie, a proto společnost nemohla rozhodovat jediným akcionářem, nýbrž valnou hromadou, přičemž o oprávněnosti tohoto postupu bylo již k návrhu JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] rozhodnuto ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 81 Cm 10/2016, jak je rozebráno shora. Další podanou žalobou se JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] domáhá vydání 1 kusu akcie společnosti LE PUCERON SE o jmenovité hodnotě 500 000 Kč, jejímž je údajně vlastníkem. Toto řízení probíhá u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 128/2018. V této věci již bylo opakovaně rozhodováno, a to nejprve rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2022, kterým byla žaloba JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] zamítnuta (č.l. 4967). Tento rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023 sp. zn. 2 Cmo 33/2023 (č.l. 5132). Následoval rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023 (č.l. 5230), kterým byl žalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] uznán povinným vydat žalobkyni [příjmení] [jméno]

[příjmení] [příjmení], [titul za jménem] jeden kus kmenové listinné akcie společnosti LE PUCERON SE s nominální hodnotou 500 000 Kč. Tento rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 9. 2024 č.j. 2 Cmo 41/2024–212 a soudu I. stupně byla opět věc vrácena k dalšímu řízení (č.l. 5654). Poslední rozsudek v této věci je ze dne 13. 5. 2025 a Městský soud v Praze v něm opět zamítl žalobu žalobkyně na vydání 1 kusu kmenové listinné akcie společnosti LE PUCERON SE (č.l. 6044). Věc je v současné době s odvoláním předložena Vrchnímu soudu v Praze, kde je vedena pod sp. zn. 2 Cmo 127/2025. Je tedy zřejmé, že v těchto civilních řízeních se obžalovaná domáhá vlastnictví 1 kusu akcie.

65. V rovině trestní JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] podala trestní oznámení nejprve na svého manžela [příjmení] [jméno] [příjmení], později potom na JUDr. [jméno] [příjmení] právě v souvislosti s akciemi společnosti LE PUCERON SE. Ve věci prověřování Ing. [jméno] [příjmení] pod č.j. KRPA 32079/TČ-2016 iniciovala obžalovaná toto trestní řízení pro odcizení 7 kusů akcií na majitele v celkové hodnotě 3 500 000 Kč v přesně nezjištěné době z trezoru společnosti NOCAROVÁ JAŠEK & PARTNERS, v.o.s., když tyto akcie Ing. [příjmení] [příjmení] předložil dne 12. 11. 2015 a vydával se za jediného akcionáře, ačkoli dle oznamovatelky věděl, že tomu tak není. V této souvislosti je pozoruhodné, že obžalovaná výslovně hovoří o akciích na majitele, nikoli o akcích na jméno, zatímco v projednávané trestní věci namítá, že dne 12. 11. 2015 měla společnost LE PUCERON SE již vydány akcie na jméno, což rozporují svědci [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení] s tím, že obžalovaná odmítla jako člen představenstva tyto akcie Ing. [příjmení] vydat. Tato věc byla odložena usnesením policejního orgánu ze dne 7. 3. 2019 pod č.j. KRPA-32079–234/TČ– 2016–001191, neboť policejní orgán dospěl k závěru, že ve věci nejde o podezření z trestného činu. Toto usnesení bylo potvrzeno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 dne 25. 9. 2019 č.j. 1 ZN 1204/2016–231 (č.l. 3235). Z dosud provedených důkazů by tak 7 kusů akcií v nominální hodnotě 500 000 Kč mělo představovat akcie sestávající z původních 10 kusů akcí a jedné nově upsané akcie se stanovenou peněžní hodnotou, k čemuž došlo na valné hromadě dne 2. 3. 2011 a tyto akcie byly na stejné valné hromadě nejprve sloučeny do jedné akcie v nominální hodnotě 3 500 000 Kč a následně rozštěpeny do sedmi kusů akcií v nominální hodnotě 500 000 Kč. Další související trestní oznámení ze dne 20. 6. 2019 na JUDr. [jméno] [příjmení], vedené pod č.j. KRPA-253076/TČ–2019 bylo uloženo ad acta s odvoláním na již skončené prověřování ve věci č.j. KRPA-32079/TČ-2016 (dohled Vrchního státního zastupitelství v Praze pod č.j. 1 VZN 1535/2020-84 ze dne 14. 5. 2020 - č.l. 4847). V projednávané věci se potom obžalovaná označuje za jedinou akcionářku společnosti LE PUCERON SE, přičemž k dotazu, proč podala žalobu na vydání toliko 1 kusu akcie společnosti, kontrovala, že tak učinila z důvodu soudního poplatku.

66. Poukazuje-li obhajoba na znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací cenné papíry a akcie Ing. Oldřicha [příjmení], který se zabývá vlastnictvím akcií společnosti LE PUCERON SE v běhu doby, předně tento posudek byl vypracován v jiné trestní věci vedené Policií ČR pod sp. zn. KRPA -32079/ 2016 -001191-1- pro podezření Ing. [jméno] [příjmení] na základě trestního oznámení podaného [příjmení]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], jehož podstatou mělo být odcizení 7 kusů akcií společnosti ve vlastnictví JUDr. [příjmení]. Toto trestní řízení skončilo odložením věci. Znalec však vypracoval znalecký posudek mimo svoji odbornost, neboť posouzení vlastnictví akcií je otázkou právní, nikoli ekonomickou. Tento posudek byl u hlavního líčení správně proveden jako listinný důkaz jeho předložením podle § 213 odst. 1 tr. řádu (č.l 930-51). Stejně tak byla v uvedeném trestním řízení vypracována zpráva konzultanta JUDr. [jméno] [jméno], [titul za jménem] (č.l. 952-3)., který uvádí, že Ing. [příjmení] pravděpodobně nikdy nebyl jediným akcionářem spol. LE PUCERON SE. Jedná se opět o otázku, kterou si má primárně vyřešit soud, když navíc toto vyjádření konzultanta obsahuje řadu domněnek a spekulací, z nichž lze dovodit, že konzultant neměl k dispozici všechny relevantní podklady.

67. Odkazuje-li obžalovaná na to, že bytovou jednotku vnesla do společnosti LE PUCERON SE ona, neboť ji fakticky financovala a pouze formálně byla napsána na jejího manžela, zde nelze přehlédnout společnost CORPI CEE INVESTMENT SE, která, jak vyplývá z provedených důkazů, byla založena pro správu majetku obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] a u níž došlo dne 28. 12. 2010 ke zvýšení základního kapitálu upsáním nových akcí, a to mimo jiné 11 kusů akcií v nominální hodnotě 500 000 Kč, představovaných nepeněžitým vkladem bytové jednotky č. 981/18 v budově č. p. 981 na pozemku p. č. 2727 a k němu příslušejících spoluvlastnických podílů na společných částech budovy a pozemku v katastrálním území Vinohrady, přičemž právě těchto 11 akcí bylo upsáno předem určenému zájemci Ing. [jméno] [příjmení]. Je tedy zřejmé, že i do této společnosti vnesl Ing. [příjmení] [příjmení] nemovitost, avšak tato společnost a její majetek jádrem sporu nejsou, alespoň to z žádných důkazů nevyplývá. Je evidentní, že v předmětné době JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a Ing. [příjmení] [příjmení], [titul za jménem] jako manželé postupovali ve shodě, vzájemně si věřili, z čehož je pak možno odvozovat způsoby jednání a majetkových transakcí bez úvah o možných sporech v budoucnosti.

68. Poukazuje-li obžalovaná na některá rozhodnutí učiněná v civilních sporech, vybírá pouze rozhodnutí, která svědčí její verzi, ale především rozhodnutí mezitímní povahy nebo rozhodnutí již zrušená. Hojně se odvolává na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2016 č.j. 81 Cm 10/2016–64 (č.l. 1337), kterým byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, jímž by bylo Ing. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] zakázáno jednat za společnost LE PUCERON SE. Zvlášť potom poukazuje obhajoba na třetí odstavec na straně 3 tohoto rozhodnutí, v němž soud konstatuje, že„ společnost LE PUCERON SE má statutární orgán, a tím je JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], nikdo další, proto za společnost vůči třetím osobám nemůže jednat nikdo jiný.“ Je jistě pravdou, že v době tohoto rozhodnutí byla JUDr. [příjmení] zapsána jako statutární orgán společnosti LE PUCERON SE v obchodním rejstříku, nicméně nelze přehlédnout, že se jedná o rozhodnutí mezitímní o návrhu na předběžné opatření a ve věci již bylo pravomocně meritorně rozhodnuto, jak je podrobně rozebráno shora. Dále obhajoba opakovaně odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023 sp. zn. 73 Cm 128/2018, kterým byla uložena Ing. [příjmení] povinnost vydat JUDr. [příjmení] 1 kus kmenové akcie společnosti LE PUCERON SE v hodnotě 500 000 Kč, ovšem opomíjí, že toto rozhodnutí bylo zrušeno usnesením Vrchního soudu v Praze, jak bylo rovněž již podrobně rozebráno shora. Dále se obžalovaná opakovaně odvolává na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 12. 2016 č.j. 14 Cmo 227/2016–189, kterým bylo ve výroku II. změněno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2016 č.j. 81 Cm 10/2016–45 tak, že návrh na nařízení předběžného opatření, jímž by bylo JUDr. [jméno] [příjmení] zakázáno jednat za společnost LE PUCERON SE v jiných než běžných záležitostech, se zamítá. V kontrastu s těmito odkazy obžalované je potom skutečnost, že tato nerespektuje rozhodnutí, která nesouzní s její představou, a to dokonce ani ta pravomocná (viz právě věc vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 81 Cm 10/2016).

69. Další spornou otázkou je otázka oprávněnosti obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] jednat za společnost LE PUCERON SE a nakládat s jejím majetkem po 12. 11. 2015. Jak již bylo shora podrobně rozebráno k tomuto datu Ing. [příjmení] [příjmení] rozhodnutím jediného akcionáře v působnosti valné hromady odvolal JUDr. [příjmení] z funkce členky představenstva společnosti LE PUCERON a JUDr. [jméno] [příjmení] z funkce člena dozorčí rady. Jestliže obžalovaná tvrdí, že jí nikdy toto odvolání nebylo doručeno, je to opět v rozporu s výpovědí Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení], kteří shodně uvedli, že oznámení o odvolání z orgánů společnosti bylo oběma sděleno na osobní schůzce dne 23. 11. 2015. K tomu jistě není bez významu dokument na č.l. 4692 – odvolání plných mocí, které za společnost LE PUCERON SE učinil [jméno] [příjmení] jako nově jmenovaný člen představenstva dne 21. 11. 2015, přičemž na této listině je připojen podpis JUDr. [jméno] [příjmení] potvrzující převzetí listiny dne 23. listopadu. Kromě toho změna zápisu v orgánech společnosti ke dni 12. 11. 2015 byla do

obchodního rejstříku zapsána již dne 20. 11. 2015, tedy před všemi majetkovými dispozicemi, které následně obžalovaná učinila, a které jsou jí kladeny za vinu. Tyto skutečnosti vyplývají z výpisu z obchodního rejstříku společnosti LE PUCERON SE. Obžalovaná tak všechna jednání, která jsou předmětem této trestní věci, konala s vědomím, že k tomu není oprávněná. Nadto je třeba připomenout, že vlastnictví fyzických a právnických osob nelze směšovat a obžalovaná by tak nebyla oprávněna jednotlivé kroky, zatěžující společnost LE PUCERON SE, činit ani v případě, kdy by byla jejím statutárním orgánem.

70. K argumentu obhajoby v podaném odvolání, že obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] a její bývalý manžel [příjmení] [jméno] [příjmení] nabývali majetek do SJM, nelze než souhlasit a jistě tato otázka bude řešena v rámci vypořádání SJM, k čemuž je již vedeno řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 74 C 13/2023, kde dosud řádné rozhodnutí nepadlo. Nicméně stále je třeba trvat na odděleném majetku fyzické a právnické osoby, a přihlížet i k dalším specifikům projednávané věci, kterými se Vrchní soud v Praze v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně zabývá. Takto již byla shora rozebrána důkazní situace ke vzniku společnosti, nabytí a vlastnictví akcií, navýšení základního kapitálu i vnosu majetkových hodnot do společnosti. Podílu manžela v obchodní společnosti nebo družstvu je potom věnován § 709 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., obč. zákoníku, vymezující předmět společného jmění manželů. Takový„ obchodní podíl, který nabyl manžel v době trvání manželství je součástí společného jmění, nicméně nabytí podílu nezakládá účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.“ Právě poslední větu vložila do tohoto ustanovení novela občanského zákoníku č. 460/2016 Sb., kdy tak tato otázka byla přímo zakotvena v zákoně, když byla opakovaně řešena a v předchozím období byla k této problematice vytvořena bohatá judikatura (viz například rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2004 sp. zn. 22 Cdo 700/2004, ze dne 31. 1. 2006 sp. zn. 22 Cdo 103/2005 nebo ze dne 9. 2. 2011 sp. zn. 22 Cdo 1754/2009). Z uvedeného je jednoznačně dáno, že součástí SJM jsou pouze majetková práva spojená s obchodním podílem, nikoli práva osobnostní, která zůstávají tomu z manželů, který obchodní podíl nabyl, a to i při vypořádání SJM (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 8. 2023 sp. zn. 7 Cmo 68/2023). Je tedy zřejmé, že obžalované žádné právo jednat za společnost LE PUCERON SE nesvědčilo.

71. Je nesporné, že obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] si dne 23. 11. 2015 zaslala z bankovního účtu č. [bankovní účet] společnosti LE PUCERON SE na svůj osobní účet č. [bankovní účet] částku 1 121 232 Kč, jak vyplývá z výpisů z bankovního účtu společnosti LE PUCERON SE na č.l. 167 –178, přičemž [příjmení] [příjmení] bylo potvrzeno přípisem ze dne 7. 2. 2019, že tuto platbu zadala právě obžalovaná prostřednictvím elektronického bankovnictví (č.l. 2377). Pokud potom vyplývá z transakční historie účtu společnosti LE PUCERON SE (č.l. 3444), na tento bankovní účet byly připsány platby 342 200 Kč (za akcii upsanou dne 2. 3. 2011 ke zvýšení základního kapitálu), 360 000 Kč dne 4. 5. 2012 z termínovaného vkladu a 390 000 Kč (č.l. 3444 p.v.). Tato transakční historie je do 7. 7. 2015, patří sem ještě částka 3 157 800 Kč na základní kapitál společnosti při jejím založení, která však byla dále poukázána na účet společnosti CORPI CEE INVESTMENT SE, jak je uvedeno shora. Z významnějších částek byla na bankovní účet připsána ještě částka 65 000 Kč dne 26. 5. 2015, stejná částka 10. 7. 2015, 10. 8. 2015, 10. 9. 2015, 9. 10. 2015 a 10. 11. 2015, přitom tyto částky včetně částky 390 000 Kč byly připsány z bankovního účtu č. [bankovní účet] a podle smlouvy o nájmu ze dne 1. 1. 2015, uzavřené mezi společností LE PUCERON SE jako pronajímatelem a společností NJP, v.o. jako nájemcem, se jednalo o nájem za bytovou jednotku č. 148/9 na adrese V Jirchářích 148/4, Praha 1, která byla sjednána ve výši měsíčního nájemného 65 000 Kč Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou (č.l. 2248). Zdroje připsaných peněžních prostředků na bankovní účet společnosti LE PUCERON SE jsou tak identifikovatelné a v žádném případě se nejedná o osobní finanční prostředky obžalované (částka 342 200 Kč byla skutečně vložena na bankovní účet společnosti LE PUCERON SE v hotovosti JUDr. [jméno] [příjmení], nicméně jednalo se o částku určenou

na zvýšení základního kapitálu upsáním 1 kusu akcie v této hodnotě). Předně je tedy dále třeba trvat na tom, že majetek fyzické a právnické osoby nelze směšovat, tento je oddělitelný a v popsaném případě zcela jednoznačně mimo jakékoli oprávnění obžalované, a to dokonce ani z titulu statutárního orgánu poškozené společnosti, neboť obžalovaná tak činila již v době, kdy se prokazatelně o svém odvolání z funkce člena představenstva společnosti dozvěděla a nadto byla již vymazána i z obchodního rejstříku. Na závěru o neoprávněnosti odčerpání de facto celého zůstatku na bankovním účtu společnosti LE PUCERON SE ke dni 23. 11. 2015 nemohou nic změnit ani znalecké posudky z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, vypracované jednak Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení] k zadání Policie ČR v projednávané věci, a Ing. [jméno] [příjmení] k zadaní advokátní kanceláří Heřmánek a Černý, advokátní kancelář, s.r.o. Ze znaleckého posudku Mgr. [příjmení] se podává, že společnost LE PUCERON SE v roce 2015 měla závazky vůči JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení] v celkové výši 3 388 768 Kč za období od 1. 1. do 31. 12. 2015, nicméně k těmto půjčkám nebyly dohledány žádné podklady, především smlouvy. Ing. [jméno] [příjmení] ve svém znaleckém posudku vypíchl skutečnost, že pod datem 1. 1. 2015 byl uveden počáteční stav účtu č. 211000 (pokladna) - 4 503 420 Kč, což je důsledkem toho, že účetnictví LE PUCERON SE nebylo vedeno průkazným způsobem a z podkladu nebylo zřejmé, kde by společnost získala hotovost. Předně však na účtu pokladny nemohl být vykazován záporný stav, neboť se jedná o hotové peníze, a ty v pokladně buď jsou, anebo nejsou, stav tedy může být kladný nebo maximálně nulový. Skutečnost, že by obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] do společnosti LE PUCERON SE vkládala své prostředky, vyloučili jak Ing. [příjmení], tak si toho nebyl vědom JUDr. [příjmení], ale nebyla si toho vědoma ani účetní společnosti A [příjmení], která s obžalovanou [příjmení] [příjmení] spolupracovala, a i ona potvrdila, že za společnost LE PUCERON SE jednala právě s ní, nikoli s Ing. [příjmení]. Výpověď této svědkyně byla u veřejného zasedání konaného Vrchním soudem v Praze dne 19. ledna 2026 přečtena podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, neboť k osobě svědkyně bylo zjištěno, že v mezidobí zemřela, její svědectví nebylo bez významu a Městský soud v Praze tento důkaz neprovedl. Odvolací soud však tento nedostatek mohl jednoduše napravit. Svědkyně také uvedla, že poté co ukončila činnost pro společnost LE PUCERON SE, k níž ji oslovila paní [příjmení], účetnictví společnosti předávala paní [příjmení], a to před rokem 2016. Jak již bylo podrobně rozebráno, peněžní prostředky na bankovním účtu společnosti, odkud je obžalovaná neoprávněně odčerpala, nepocházely z jí tvrzených pohledávek za společností, a i kdyby tomu tak bylo, nemohla by svévolně s peněžními prostředky společnosti nijak nakládat, a to ještě za situace, kdy už nebyla ani statutárním orgánem společnosti, jen jí nebylo v té době zrušeno dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu.

72. Pokud jde o provádění důkazů v hlavním líčení, je třeba se ještě pozastavit nad výtkou obhajoby v podaném odvolání, že Městský soud v Praze zcela neoprávněně provedl důkaz přečtením protokolu o výslechu svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], který vypovídal u hlavního líčení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 1 dne 2. 11. 2022, a to podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu Odvolací soud však ani v tomto bodě pochybení nalézacího soudu neshledává, neboť svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] odmítl před Městským soudem v Praze u hlavního líčení dne 11. 1. 2024 vypovídat s odvoláním na blízký vztah k obžalované [příjmení] [příjmení], se kterou trávil čas intenzivně po dobu 15 let, a to jak v rovině profesní, tak přátelské a její újmu by tak za situace, kdy je ohrožena trestní sazbou od pěti do deseti let, možná pociťoval jako újmu vlastní. Městský soud v Praze tento důvod svědka jako zákonný neuznal, a proto jeho výpověď přečetl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu Odvolací soud se k názoru soudu nalézacího v tomto směru připojuje, neboť ze spisového materiálu je zřejmé, že spolupráce obžalované [příjmení] [příjmení] a svědka [příjmení] [příjmení] byla ukončena dne 29. 2. 2016, tedy před 10 lety a v následujícím období již zjevně žádný vztah nepřetrvával, naopak některá protnutí životních cest jmenovaných lze označit za spíše problematická (např. opakovaná podání obžalované na JUDr. [jméno] [příjmení] k České advokátní komoře). Tato otázka je však spíše akademická, neboť předchozí výpověď svědka by bylo možno u hlavního líčení přečíst i podle § 211 odst. 4 tr. řádu,

neboť tento byl u hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 2. 11. 2022 vyslechnut pořádném poučení a zproštění mlčenlivosti Ing. [jméno] [příjmení] ve vztahu ke společnosti LE PUCERON SE. Naprosto se pak nelze ztotožnit s názorem obhajoby, že důkazy provedené před Obvodním soudem pro Prahu 1 jsou v dalším řízení zcela nepoužitelné. Je nepochybně pravdou, že za situace, kdy Městský soud v Praze věc projednával od počátku, musel si dokazování provést sám, aby tak byla zachována bezprostřednost a ústnost trestního řízení, nicméně důkazy Obvodním soudem pro Prahu 1 prováděné mají stejnou hodnotu jako důkazy prováděné v jakékoli jiné fázi trestního řízení, přičemž výslechu svědků [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] před Obvodním soudem pro Prahu 1 byla přítomna nejen obžalovaná, ale i oba v té době činní obhájci, tedy JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], kterým také bylo umožněno klást vyslýchaným osobám otázky a obžalované navíc vyjádřit se k jejich výpovědi.

73. Konečně je třeba se věnovat skutku uvedenému pod bodem II. napadeného rozsudku, ale i rozsudku Vrchního soudu v Praze, tedy zřízení služebností doživotního užívání váznoucích na nemovitostech společnosti LE PUCERON SE, a to bytové jednotky č. 148/9 v budově č.p. 148, na pozemku parc. č. 924 a odpovídajících spoluvlastnických podílů na společných částech budovy a pozemku na adrese v Jirchářích 148/4, Praha 1, a pozemku st. č. 90, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova č.p. 63 v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně. Nutno říci, že obžalovaná nijak nezpochybňuje, že činila kroky k tomu, aby byla znovu zapsána do obchodního rejstříku jako člen představenstva společnosti LE PUCERON SE a poté, co tohoto dosáhla, uzavřela k oběma nemovitostem smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti ve prospěch obžalované, k čemuž zavázala společnost LE PUCERON SE, a tato věcná břemena nechala zapsat do příslušných katastrů nemovitostí. Byť obžalovaná od počátku tvrdí, že k tomuto byla oprávněna, soud I. stupně i zde správně rozhodl, že tomu tak nebylo, a že jednotlivé kroky, které obžalovaná činila v souvislosti s tímto svým cílem byly účelové a směřovaly toliko k jejímu majetkovému prospěchu.

74. Obžalovaná nejprve dne 13. 1. 2016 podala k Městskému soudu v Praze návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku s ověřeným podpisem ze dne 8. 1. 2016, v němž žádala o vymazání člena představenstva [jméno] [příjmení], opětovný zápis svojí osoby jako člena představenstva a JUDr. [jméno] [příjmení] jako člena dozorčí rady a výmaz [jméno] [příjmení] jako jediného akcionáře. Tento svůj návrh doplnila obžalovaná čestným prohlášením, že je akcionářskou společnosti LE PUCERON SE, když vlastní jednu kmenovou akcii společnosti na jméno s nominální hodnotou 500 000 Kč a dále má nárok na vydání jedné listinné kmenové akcie společnosti na jméno s nominální hodnotou 131 560 Kč. Dne 20. 1. 2016 doplnila návrh podáním datovaným dne 19. 1. 2016 o seznam akcionářů společnosti LE PUCERON SE, který sama podepsala, a v němž uvedla, že společnost má 44 kusů akcií, z toho akcii č. 1 na jméno vlastní právě obžalovaná [příjmení] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], zatímco u ostatních akcií č. 2, všechny akcie v nominální hodnotě 500 000 Kč, je kolonka pro vyplnění jména a příjmení akcionáře prázdná. Ke svému podání přiložila ještě průvodní dopis datovaný dnem 8. 1. 2016, v němž se vyjádřila k tomu, že [příjmení] [příjmení] nemůže být jediným akcionářem, neboť ona má v majetku 1 listinnou kmenovou akci na jméno, a není tak možné, aby [příjmení] [příjmení] přijímal rozhodnutí jediného akcionáře o změnách v orgánech společnosti (č.l. 1718). Městský soud v Praze změny navrhované obžalovanou usnesením ze dne 2. 2. 2016 sp. zn. H192/RD29/MSPH, FJ12447/2015/MSPH (č.l. 1735) zapsal, a to se dnem vzniku členství v orgánech společnosti JUD. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] k dříve uvedenému datu 26. 6. 2014. Jak vyplývá z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 3. 2017 sp. zn. 14 Cmo 130/2016 (č.l. 350) Městský soud v Praze, pokud provedl zápis navrhovaných změn u společnosti v obchodním rejstříku k návrhu JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], nepostupoval správně, neboť není- li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena soudem, má se za to, že jde o rozhodnutí platné. Je tak zřejmé, že obžalovaná neměla být se svým návrhem úspěšná a nadto nebyla v té době ani osobou oprávněnou takový návrh podat, neboť již

nebyla osobou oprávněnou jednat za společnost. Tento postup je přitom přímo upraven v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích v § 428–429.

75. Obžalovaná se potom může těžko dovolávat dobré víry a nedostatku subjektivní stránky trestného činu podvodu, jímž byla uznána vinnou, když především i odvolací soud dospěl k závěru, že obžalovaná nevlastnila a nevlastní akcie společnosti LE PUCERON SE, její odvolání z funkce členky představenstva společnosti jediným akcionářem Ing. [jméno] [příjmení] v působnosti valné hromady dne 12. 11. 2015 bylo učiněno po právu, což obžalovaná, navíc jako advokátka poskytující služby v oblasti obchodního práva, velmi dobře věděla, stejně tak jako si byla vědoma zákonem stanovené platnosti usnesení valné hromady, dokud opak nebude vysloven soudem. O tom svědčí i skutečnost, že v zákonem stanovené lhůtě tří měsíců se žalobou o určení neplatnosti rozhodnutí jediného akcionáře domáhala takového zvratu u Městského soudu v Praze, kde je věc vedena pod sp. zn. 81 Cm 10/2016 a v níž bylo zahájeno řízení dne 2. 2. 2016. Výsledek tohoto řízení je podrobně rozebrán shora, přičemž obžalovaná zjevně toto rozhodnutí nadále odmítá respektovat, což je zřejmé například z oznámení datovaného dne 15. 1. 2026, o nicotnosti a případném ukončení plných mocí udělených za společnost LE PUCERON SE Mgr. [jméno] [příjmení], podepsané obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] jako členkou představenstva společnosti LE PUCERON SE. Stejně tak u hlavního líčení dne 19. 1. 2026 bylo obhájcem obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] do spisu založeno sdělení k nároku na náhradu škody v němž obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] jako členka představenstva LE PUCERON SE, sděluje Vrchnímu soudu v Praze ke sp. zn. 3 To 37/2025, že společnosti žádná škoda nevznikla a žádnou náhradu škody neuplatňuje. [příjmení] jiné i v této věci je pozoruhodné, že před Městským soudem v Praze se v přílohách k návrhu na změnu zápisu v obchodním rejstříku ze dne 8. 1. 2016 prezentuje obžalovaná jako vlastník 1 kusu akcie na jméno v nominální hodnotě 500 000 Kč společnosti LE PUCERON SE, ačkoli následně podala trestní oznámení na odcizení 7 kusů akcií a v předmětném řízení se prezentuje jako jediná akcionářka společnosti LE PUCERON SE, jak je rovněž podrobně rozebráno shora.

76. Nicméně usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2016 byla obžalovaná znovu instalována do statutárního orgánu společnosti LE PUCERON SE, přičemž hned 4. 2. 2016 uzavřela ke shora specifikovaným nemovitostem, tedy k bytové jednotce č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4, Praha 1, a k nemovitosti v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně smlouvy o zřízení služebnosti užívání nemovitosti na dobu života oprávněného, kterým podle smluv je obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], zatímco povinným je společnost LE PUCERON SE (č.l. 550 –551 a 552–3), když obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], podepsala obě smlouvy za obě smluvní strany, a to u bytové jednotky V Jirchářích za jednorázovou částku včetně DPH ve výši 18 150 Kč a u nemovitosti v k.ú. Úšovice za jednorázovou úplatu včetně DPH ve výši 12 100 Kč. Jak vyplývá z výpisů z katastru nemovitostí (č.l. 6268) věcné břemeno doživotního užívání nemovitosti ve prospěch JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] k bytové jednotce č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4 bylo do katastru nemovitostí zapsáno dne xanon-1658x s právními účinky zápisu ke dni xanon-1825x, na základě smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne xanon-1823x. K nemovitosti v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně bylo věcné břemeno doživotního užívání ve prospěch JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] zapsáno do katastru nemovitostí dne 29. 4. 2016 s právními účinky zápisu ke dni 15. 3. 2016, na základě smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 4. 2. 2016. Z uvedeného je zcela nezpochybnitelné, že obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] jednala vědomě a neoprávněně, kdy lstí dosáhla zápisu věcných břemen pro svoji osobu k uvedeným nemovitostem do katastru nemovitostí, přičemž, aby toho dosáhla, musela obě instituce, tedy obchodní rejstřík i katastr nemovitostí uvést v omyl, neboť jim předkládala a tvrdila skutečnosti v rozporu s realitou, kdy nejprve neoprávněně docílila svého opětovného zápisu do obchodního rejstříku jako člena představenstva společnosti LE

PUCERON SE a neprodleně poté opět jako osoba neoprávněná jednat za společnost LE PUCERON SE tuto zatížila zřízením věcných břemen k jí vlastněným nemovitostem prakticky bezplatného doživotního užívání pro svoji osobu. Zde nelze uzavřít jinak, než že obžalovaná jednala ke škodě společnosti LE PUCERON SE, neboť její majetek do značné míry znehodnotila a pro sebe naopak získala významný prospěch v podobě nejen bezplatného, ale zejména neoprávněného užívání bytové jednotky č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4, Praha 1, což je nemovitost velmi lukrativní a v níž obžalovaná po celou dobu až dosud bydlí. Pokud jde o nemovitost v Mariánských Lázních, tuto obžalovaná neužívá a Ing. [příjmení] [příjmení] ji průběžně pronajímá. V každém případě je však třeba přisvědčit nalézacímu soudu, že zřízením služebností doživotního užívání uvedených nemovitostí obžalovaná způsobila škodu společnosti LE PUCERON SE, ke stanovení jejíž výše Městský soud v Praze správně vycházel ze znaleckých posudků z oboru ekonomika a stavebnictví, odvětví oceňování nemovitostí Ing. [jméno] [příjmení] č. 2960–80/19, č. 2961–81/19, č. 2962–82/19, č. 2963–83/19, č. 2964–84/19 a č. 2965–85/19 (č.l. 2489 § 2 odst. 1 věta před středníkem zákona č. 134/2013 Sb. 2960). Těmito znaleckými posudky byla stanovena obvyklá cena nemovitosti k 3. 2. 2016, obvyklá cena nemovitosti k 1. 4. 2016 po zatížení služebností doživotního užívání a rozdílem těchto cen se stala obvyklá cena služebnosti užívání nemovitosti, která byla stanovena jako obvyklá cena nájmu s dobou užívání 10 let, což byl v předmětné době postup v souladu s právní úpravou. Je zřejmé, že od takto zjištěné výše škody nalézací soud (Vrchní soud v Praze tento postup převzal) odečetl ve smlouvách o služebnosti sjednané jednorázové úplaty, byť ve spise není žádný doklad o jejich zaplacení, nicméně soudy postupovaly ve prospěch obžalované. Tento postup neměl žádný vliv na právní kvalifikaci.

77. Rozhodně se potom nelze ztotožnit s názorem prezentovaným obhajobou, že škoda na nemovitostech by mohla vzniknout pouze v případě, že by majitel nemovitosti chtěl tuto nemovitost prodat, popřípadě za situace, kdy by byl nucen si pronajmout jinou odpovídající nemovitost. Takový názor nemůže obstát, neboť nemovitosti zatížené věcným břemenem doživotního užívání, tedy de facto bez možnosti jejich využití, nepochybně svoji cenu ztrácejí, navíc za situace posuzované, kdy z takové smlouvy oprávněná osoba nemovitost blokuje, a to po velmi dlouhou dobu. Byla-li stanovena cena služebnosti jako desetiletá obvyklá cena nájmu, nelze si nepovšimnout, že u bytu V Jirchářích 4 byla taková doba naplněna. Kromě toho v současné době se cena služebností odvíjí od věku oprávněné osoby a průměrného věku dožití, tedy by způsobená škoda byla podstatně vyšší, jak vyplývá ze znaleckých posudků zpracovaných Ing. Ivanem Zachem, které ve věci nebyly použity, neboť by šly výrazně v neprospěch obžalované a nalézací soud tak správně vycházel z posudků Ing. Tomáše Jandy vypracovaných dle znaleckých postupů platných v předmětné době.

78. Uvedené závěry rozhodně nemohly zvrátit ani obhajobou předkládaná odborná vyjádření k ohodnocení věcných břemen, konkrétně odborné vyjádření znalecké kanceláře Appraising Alpha ze dne 19. 5. 2023 (č.l. 5034-42), odborné stanovisko doc. JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], LL.M., ze dne 27. 10. 2023 (č.l. 5531-7) a vyjádření [jméno] [příjmení] (č.l. 5739). pomine-li odvolací soud důkazní hodnotu těchto dokumentů, předně je třeba konstatovat, že tato odborná vyjádření se zabývají teoretickými východisky k ocenění věcného břemene, a to v případě prvního z nich k hodnotě obecně, v případě druhého z nich k případnému způsobení škody u objektivně nesprávného zápisu věcného břemene (služebnosti) do katastru nemovitostí k cizí nemovitosti na základě neplatného právního jednání. Znalecká kancelář Appraising Alpha dospívá k závěru, že samotným zřízením věcného břemene škoda na dotčené nemovitosti nevzniká, mohla by vzniknout pouze za předpokladu, že by nemovitost měla být prodána, neboť v takovém případě by věcné břemeno mohlo snižovat prodejní cenu (obdobně [jméno] [příjmení]). V tomto vyjádření uvedená judikatura naprosto nedopadá na posuzovanou věc, a pokud je odkazováno na rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. 45 Af 18/2012-25, zde je počítáno s úplatným zřízením věcného břemene, avšak ve výši odpovídající ceně věcného

břemene. V tomto rozhodnutí se výslovně uvádí, že„ je-li úplata spojená s užíváním věcného břemene jen symbolická (což je u obou předmětných nemovitostí nesporné), popřípadě je-li třeba ujednání o úplatě za užívání věcného břemene považovat za absolutně neplatné, je zřejmé, že obvyklá cena nemovitosti bude existenci věcného břemene zohledňovat zcela, neboť věcné břemeno není ničím kompenzováno.“ Odborné stanovisko doc. [příjmení] je potom orientováno na nesprávný zápis věcného břemene v katastru nemovitostí, který nemůže způsobit ani jeho vznik, kdy rozpor skutečného právního stavu se stavem zápisu v katastru nemovitostí může být napraven zákonem stanoveným způsobem. K tomu se soud odvolací vymezuje, neboť jde o otázku právní, kterou si má vyřešit sám, nicméně s tím lze jistě souhlasit a společnost LE PUCERON SE se snaží právními prostředky dosáhnout výmazu služebností z katastru nemovitostí podáním žalob na určení neplatnosti smlouvy o služebnosti užívání nemovitosti, kdy tato řízení jsou vedena u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 20 C 158/2017 a u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 11 C 104/2016, avšak ani jedno z nich dosud není pravomocně ukončeno, byť v obou řízeních již byly vydány rozsudky o neexistenci věcného břemene, a to u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 14. 9. 2022 a u Okresního soudu v Chebu dne 27. 9. 2020, avšak rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 dosud nebyl odvolacímu soudu ani předložen a Krajský soud v Plzni rovněž zatím ve věci nerozhodl. V této souvislosti nelze nezmínit řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 41 C 40/2016, kdy byla poprvé dne 26. 2. 2016 podána žaloba o určení neplatnosti smlouvy o služebnosti užívání nemovitosti ve vztahu k bytové jednotce č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4, Praha 1, avšak obžalovaná jako členka představenstva společnosti LE PUCERON SE, v té době zapsaná v obchodním rejstříku, tuto žalobu vzala zpět a řízení tak bylo usnesením ze dne 21. 3. 2016 (č.l. 766) ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2016 sp. zn. 53 Co 264/2016 (č.l. 890 –891) zastaveno. Od 26. 2. 2016, resp. 4. 4. 2016 se tak dosud poškozená společnost LE PUCERON SE nedomohla nápravy a služebnosti, kterými nemovitosti zatížila obžalovaná, na nich dosud váznou. Přitom právě postoj obžalované k soudním řízením je nadměrně prodlužuje a výkon práva znemožňuje, bez ohledu na to, jak by jednotlivé soudy v probíhajících soudních řízeních rozhodly. Takový přístup koneckonců zvolila obžalovaná i v probíhajícím trestním řízení, kdy se snažila znemožnit konání jednotlivých úkonů trestního řízení, jak bylo rovněž podrobně popsáno shora, v čemž následně pokračovala před Obvodním soudem pro Prahu 1, k němuž byla obžaloba podána dne 9. 8. 2021, kdy ve věci bylo nařízeno několik hlavních líčení, která se obžalovaná snažila zmařit obdobným způsobem, tedy neustálým vznášením námitek, následně dne 18. 1. 2022 vypověděla plnou moc svému obhájci Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], aby jí nakonec byl obhájce ustanoven, neboť dalšího si ani k výzvě soudu nezvolila, a k hlavnímu líčení dne 8. 6. 2022 se vůbec nedostavila, že nemá čas se připravovat na jednání soudu, které nemůže proběhnout, neboť je nezákonné. Obvodnímu soudu pro Prahu 1 nakonec nezbylo, než na obžalovanou dne 8. 6. 2022 vydat příkaz k zatčení, který byl realizován dne 21. 6. 2022 a obžalovaná byla vzata do vazby, v níž setrvala do 15. 7. 2022. K hlavnímu líčení dne 29. 6. 2022 se již dostavil obhájce zvolený na plnou moc dne 28. 6. 2022 JUDr. [jméno] [příjmení], který téhož dne udělil substituční plnou moc Ing. Mgr. [jméno] [příjmení], který byl přítomen i vazebnímu zasedání dne 21. 6. 2022 na základě udělené substituční plné moci ustanoveným obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení].

79. Druhou nemovitostí, jíž se Vrchní soud v Praze dosud nevěnoval, je pozemek č. st. 90, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova č. p. 63, víceúčelová stavba, vše v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně, okres Cheb. I k této nemovitosti si obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] zřídila věcné břemeno doživotního užívání, jak je popsáno shora. Tuto nemovitost nabyla společnost LE PUCERON SE na základě kupní smlouvy ze dne 4. 11. 2013, kterou jako kupující, zastoupená JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] jako členkou představenstva, uzavřela se společností BOLID M s.r.o., zastoupenou jednatelem Ing. [jméno] [příjmení], jako prodávajícím. Kupní cena nemovitosti byla stanovena na 2 800 000 Kč a dle uzavřené smlouvy byla kupní cena uhrazená před jejím

podpisem. Společnost BOLID M s.r.o. nabyla tuto nemovitost na základě kupní smlouvy ze dne 6. 8. 2006 od prodávajícího [jméno] [jméno], narozeného 26. 7. 1945, za kupní cenu 2 000 000 Kč. Společnost BOLID M s.r.o. byla do obchodního rejstříku zapsána dne 31. 7. 2002 a ke stejnému datu byl Ing. [příjmení] [příjmení] také jejím jediným společníkem. Je tedy zřejmé, že jak společnost BOLID M s.r.o., tak uvedenou nemovitost získal ještě před uzavřením manželství s JUDr. [jméno] [příjmení].

80. Pokud jde o úhradu kupní ceny, k tomu byl z účetnictví společnosti BOLID M s.r.o. vydán deník za období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2014, z jehož výpisu je zřejmé, že jsou zde zaneseny platby na prodej nemovitosti, a to ve dnech 15. 10., 31. 10. a 1. 11. 2013, vždy po 300 000 Kč, jako záloha na prodej nemovitosti, a ve dnech 5. 11., 8. 11., 22. 11., 28. 11. 2013 a 28. 1. a 14. 2. 2014 jako částka na prodej nemovitosti, a to kromě složené částky 400 000 Kč dne 28. 1. 2014 vždy po 300 000 Kč (č.l. 314 –325). Z deníku společnosti BOLID M s.r.o. je zřejmé, že tyto částky byly zaúčtovány jako zálohy a úhrada za prodej nemovitosti společnosti LE PUCERON SE, nicméně je, jak uvedeno, zadokumentováno, že tyto částky byly vloženy v hotovosti na bankovní účet společnosti BOLID M s.r.o., a to identifikovanými osobami. Tyto skutečnosti svědčí verzi Ing. [jméno] [příjmení], kterou potvrdil jeho otec [příjmení] [příjmení], o finančním podílu rodičů [příjmení] [jméno] [příjmení] ve vztahu k nemovitosti, což koresponduje se skutečností, že rodiče [příjmení] [příjmení] tuto nemovitost skutečně užívali, o čemž není sporu. Byť není k dispozici nájemní smlouva, je tato skutečnost mimo jiné prokázána i poslední výzvou k vyklizení nemovitosti ze dne 27. 10. 2015 adresovanou za společnost LE PUCERON SE obžalovanou [příjmení] [příjmení] rodičům [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení], kterou je jim stanoven termín k okamžitému vyklizení této nemovitosti na adrese Palackého 63, Mariánské Lázně, do 30. 11. 2015 (č.l. 101). K dispozici je rovněž vyrozumění Městského úřadu Mariánské Lázně o zahájení správního řízení ze dne 5. 11. 2015 (č.l. 102) ve věci žadatele JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem]., zastupující společnost LE PUCERON SE a dotčené osoby [jméno] [příjmení], narozeného 28. 3. 1940, na zrušení údaje o místu trvalého pobytu dotčené osoby na adrese Palackého 63, Mariánské Lázně. Z tohoto vyrozumění vyplývá, že řízení bylo zahájeno dne 12. 10. 2015. Tato skutečnost opět potvrzuje verzi Ing. [jméno] [příjmení], [titul za jménem]., že k odvolání obžalované [příjmení] [příjmení] z funkce člena představenstva společnosti LE PUCERON SE přistoupil poté, co se mu nelíbilo, jak nakládá s jeho majetkem a jedná s jeho rodiči, když uvedené události rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady ze dne 12. 11. 2015 o odvolání obžalované z funkce členky představenstva společnosti LE PUCERON SE předcházely. Naopak výpověď obžalované, že zřízení služebností souviselo právě i s neoprávněným užíváním nemovitosti v Úšovicích rodiči jejího tehdejšího manžela, je tím vyvráceno, neboť tyto kroky učinila více než dva měsíce poté, co se manželé [příjmení] starší z předmětné nemovitosti vystěhovali. Opět je však třeba zdůraznit, že bez ohledu na to, jakým způsobem společnost LE PUCERON SE i tuto nemovitost v katastrálním území Úšovice, obec Mariánské Lázně, nabyla, tato nemovitost byla jednoznačně ve vlastnictví společnosti LE PUCERON SE, jejíž majetek nebyla obžalovaná oprávněna zatěžovat ve svůj prospěch ani jako oprávněný statutární zástupce a už vůbec ne v situaci, kdy byla z této funkce po právu odvolána, čehož si byla velmi dobře vědoma. Přitom k prodeji této nemovitost společností LE PUCERON SE odvolací soud odkazuje na e-mail ze dne 15. 3. 2013 adresovaný JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem]. [jméno] [příjmení], jejímu bratrovi, který společnostem JUDr. [příjmení], Ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení] zpracovával účetnictví (č.l. 5384), v doslovném znění:„ Bolid by prodal palackého, cena se zaplatí nájmem, který budou hradit nájemci, kteří tam budou bydlet, má jej kupovat corpi nebo puceron? Můžeš mrknout? Corpi má peníze, pucer. nemá, ale hradí se nájmem, spíš jde kvůli odpisům atp.“ Tento e-mail opět svědčí výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], potvrzené výpovědí jeho otce [jméno] [příjmení] st., přičemž způsob platby odpovídá vkladům na účet spol. BOLID M s.r.o. provedeným převážně [jméno] [příjmení] st., jak je podrobně rozebráno shora, který dům se svojí

manželkou skutečně užíval. Stejně tak z tohoto e-mailu vyplývá, že spol. LE PUCERON neměla peníze, což je v rozporu s tvrzením obžalované, že do společnosti peníze vkládala.

81. Odvolací soud nepřisvědčil ani námitce obžalované jako odvolatelky, že soud I. stupně bezdůvodně nevyhověl téměř žádnému z jejích návrhů na doplnění dokazování, což ve svém důsledku společně s nedostatečně reflektovanými důkazy provedenými vedlo k nesprávnému rozhodnutí soudu v podobě odsuzujícího rozsudku. Nutno říci, že ve věci i z pohledu odvolacího soudu bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu pro meritorní rozhodnutí, a pokud sám Vrchní soud v Praze dokazování v minimální míře opakoval či doplnil, činil tak z důvodu aktualizace některých listinných důkazů (výpisy z OR a z katastru nemovitostí), či z důvodu, že listiny pocházejí až z období po vyhlášení napadeného rozsudku. Co se týče návrhu na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku ze dne 8. 1. 2016 a jeho doplnění ze dne 19. 1. 2016, podaných dne 13. 1., resp. 20. 1. 2016, šlo pouze o upřesnění uvedených dat. Odvolatelka se domáhá předložení listin prokazujících vlastnictví akcií společnosti LE PUCERON SE, přičemž tyto akcie jsou za různá časová období v kopii nejen založena ve spise, ale jejich předložení vyplývá i z příslušných notářských zápisů osvědčujících konkrétní jednání společnosti LE PUCERON SE na valných hromadách. Dále obhajoba požaduje doložení důkazů, které zjevně ani neexistují, konkrétně doložení vystupování Ing. [jméno] [příjmení] v letech 2010 2016 za společnost LE PUCERON SE, když nebylo sporu, že za tuto společnost v uvedeném období až do rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady dne 12. 11. 2015 vystupovala jako člen představenstva obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem] na základě dohody mezi oběma manželi a z titulu její profese za situace, kdy mezi manželi panovala důvěra. Pokud potom jde o vystupování na valných hromadách po předložení akcií společnosti, na tomto se podílel jako advokát rovněž svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který to ve své výpovědi potvrdil. Požaduje-li odvolatelka doložení důkazů z období následujícího po jejím jednání, v němž jsou spatřovány popsané trestné činy, neshledává odvolací soud jejich přínos pro předmětné trestní řízení, stejně tak s ohledem na výpovědní hodnotu ve věci shromážděných a provedených důkazů nesdílí odvolací soud potřebným doplňovat dokazování účetnictvím společnosti BOLID M s.r.o. ani prohlášením Ing. [příjmení] o jeho majetku. Způsob nabytí akcií společnosti LE PUCERON SE byl provedenými, soudem I. stupně zrekapitulovanými a vyhodnocenými důkazy, s částečnou jejich precizací soudem odvolacím, bez důvodných pochybností prokázán a ani v tomto směru, stejně jako soud I. stupně, nevidí soud odvolací jakýkoli přínos důkazů navrhovaných obhajobou, učiněných již v přípravném řízení. Je pravdou, že soud I. stupně přistoupil k odůvodnění zamítnutí návrhů na doplnění dokazování toliko obecně, bez bližší konkretizace, nicméně jeho závěr o nadbytečnosti těchto důkazů je správný a případný přínos důkazů proveditelných je pro projednávanou věc bezvýznamný. To platí i pro nahrávky, které obhajoba založila do spisu v průběhu soudního řízení, a které by stěží mohly na důkazní situaci podrobně zaznamenané a vyhodnocené cokoli změnit.

82. Obhájce obžalované potom u veřejného zasedání konaného dne 19. 1. 2026 učinil návrh na doplnění dokazování před Vrchním soudem v Praze o výslech Mgr. [jméno] [příjmení], bývalého manžela předsedkyně senátu, Mgr. Jaroslava Meltzera, jeho obchodního partnera, Mgr. [jméno] [příjmení], notáře, Mgr. [jméno] [příjmení], státního zástupce a [jméno] [příjmení], vyšetřovatele. První dvě uvedené osoby nemají s projednávanou věcí nic společného a není zde tedy jakýkoli důvod je jako svědky vyslýchat. Mgr. [jméno] [příjmení] vyhotovil ve věci několik notářských zápisů, které mají jednak svoji vypovídací hodnotu a jednak Mgr. [příjmení] nebyl Ing. [jméno] [příjmení] jako statutárním orgánem společnosti LE PUCERON SE zbaven mlčenlivosti, což bylo překážkou jeho výslechu před nalézacím soudem a totéž platí i pro soud odvolací. K výslechu Mgr. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli v projednávané věci činní jako státní zástupce a vyšetřovatel, odvolací soud rovněž nevidí jakýkoli důvod, neboť činnost těchto dvou pánů v projednávané věci naprosto souvisí s výkonem jejich funkce, nijak z něj nevybočuje a ve spise je řádně zadokumentována, tedy odpovídá všem pravidlům nastaveným trestním

řádem. Kromě toho soudu není zřejmé, k čemu konkrétně obhajoba tyto osoby jako svědky navrhovala, vyjma Mgr. [jméno] [příjmení], jaký potenciál tyto případné výpovědi měly pro projednávanou věc přinést.

83. Vrchní soud v Praze nepřehlédl, že obžalovaná podala u Městského soudu v Praze dne 3. 12. 2024 námitku podjatosti předsedkyně rozhodujícího senátu 10 T JUDr. Veroniky Cukerové, datovanou dne 2. 12. 2024 (č.l. 5767), o níž, jak namítá obhajoba v podaném odvolání, nebylo Městským soudem v Praze rozhodnuto. Odvolací soud tento postup považuje za správný. Je totiž zřejmé, že námitka podjatosti následovala bezprostředně po vyhlášení odsuzujícího rozsudku u hlavního líčení Městského soudu v Praze konaného ve věci dne 27. 11. 2024 a celá její argumentace směřuje k nespokojenosti obžalované s postupem a rozhodnutím soudu I. stupně. Odvolací soud ji tedy posoudil jako součást obhajoby obžalované, když argumentace v ní uvedená zcela koresponduje s dosavadní strategií obhajoby a k osobě předsedkyně senátu JUDr. [jméno] [příjmení] nepřináší nic, co by mohlo způsobit pochybnosti o jejím nestranném přístupu v dané věci včetně jejího rozhodnutí a k poměru k jednotlivým procesním stranám. Koneckonců nic takového obhajoba nenamítá, kromě obecného tvrzení, že předsedkyně senátu straní poškozené, prokazatelně postupuje neobjektivně a vytrvale ignoruje a bezdůvodně neguje všechna podání, návrhy a důkazy JUDr. [příjmení]. Obecně je třeba říci, že poměr odůvodňující vyloučení konkrétní osoby z projednávané věci musí mít zcela konkrétní podobu a osobní charakter. Vznik pochybností o schopnosti takové osoby přistupovat k věci a úkonům jí se dotýkajícím musí být dán objektivně, nemůže proto postačovat pouze poměr abstraktního rázu, a to ani za situace, kdy by se promítl i do hodnocení důkazů a z něj vycházejícího přístupu k projednávané věci, protože v takovém případě nelze hovořit o osobním poměru k věci samé, ale toliko o vyjádření právního názoru. Vztah k projednávané věci nelze vyvozovat ze způsobu jejího rozhodování, z odůvodnění rozhodnutí, se kterým obviněný není spokojen, případně z procesního postupu soudu, a to ani v případě, že by takový postup vykazoval určité nedostatky. Jinými slovy, důvodem pro vyloučení soudce ve smyslu ust. § 30 odst. 1 tr. řádu nejsou výhrady zaměřené proti vedení řízení ze strany soudce nebo vůči jeho nezávislé rozhodovací činnosti, a to ani v případě jeho eventuálního pochybení v rámci vedení trestního procesu nebo nesprávného názoru na právní řešení věci. Nápravu takových vad řízení či vlastního soudcovského rozhodování primárně zajišťuje vícestupňové rozhodování soudů.

84. Právě na základě již ustálené rozhodovací praxe odvolací soud pojal písemnost ze dne 2. 12. 2024 jako součást odvolacích námitek, kterým však nemohl přisvědčit, neboť jak je shora velmi podrobně rozebráno, neshledal žádná zásadní pochybení ani v soudním řízení vedeném předsedkyní senátu JUDr. Veronikou Cukerovou, ani v konečném rozhodnutí, které dospělo ke správným závěrům, a pokud v něm byly shledány dílčí nepřesnosti, bylo zcela v možnostech odvolacího soudu tyto napravit v rámci obvyklého odvolacího přezkumu.

85. Další část přezkumné činnosti byla zaměřena na právní kvalifikaci jednání obžalované v napadeném rozsudku. Zde soud odvolací musel zcela přisvědčit námitkám prezentovaným v odvolání státní zástupkyně proti napadenému rozsudku. Je totiž pravdou, že jednání obžalované popsané pod bodem I. napadeného rozsudku nemůže ani podle skutkových zjištění nalézacího soudu, která považuje soud odvolací za zcela správná, naplnit znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, když zde zcela absentuje prvek lsti, který je zákonným znakem skutkové podstaty trestného činu podvodu, který předpokládá, že pachatel k tomu, aby sebe nebo jiného obohatil, uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, čím způsobí škodu na majetku jiného. Jak již vyplývá z popisu skutku, ale i ze shromážděných důkazů obžalovaná v tomto případě nikoho v omyl neuvedla, pouze zneužila svého přístupu k bankovnímu účtu společnosti LE PUCERON SE, který jí do té doby nebyl zrušen, a poté, co se dozvěděla, že byla odvolána z funkce člena statutárního orgánu společnosti, a tedy už nebyla oprávněna za společnost jednat, prostřednictvím svého přístupu do internetového bankovnictví z účtu společnosti převedla částku 1 121 232 Kč na svůj osobní

bankovní účet, aniž by k tomu byla oprávněna, a ponechala si takto nabyté peněžní prostředky ve svém držení. Tím obžalovaná odňala disponibilní zůstatek na bankovním účtu společnosti LE PUCERON SE z její oprávněné dispozice a zjednala si možnost s nimi trvale nakládat podle své vůle, přičemž není rozhodující, jak konkrétně toto činila, tedy zda předmětné finanční prostředky spotřebovala, či je na účtu ponechala, když v každém případě k nim měla či má přístup pouze ona, zatímco z dispozice oprávněného vlastníka společnosti LE PUCERON SE byly trvale odňaty. V popsaném případě tak obžalovaná jednala s jasným vědomím konkrétních skutečností a záměrem získat pro sebe všechny disponibilní prostředky společnosti, když na jejím bankovním účtu ponechala minimální zůstatek cca 270 Kč. Tím obžalovaná naplnila všechny znaky skutkové podstaty zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, 3 písm. d) tr. zákoníku, kdy kvalifikovaná skutková podstata je dána výší způsobené škody, která v projednávané věci přesáhla částku 1 000 000 Kč a je tedy ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku škodou značnou. Bylo-li toto jednání v podané obžalobě kvalifikováno jako trestný čin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku, tato právní kvalifikace neodpovídala zjištěným skutečnostem, neboť obžalovaná v době dispozice s těmito peněžními prostředky na účtu společnosti LE PUCERON SE již nebyla osobou oprávněnou jednat za společnost z titulu postavení ve statutárním orgánu společnosti, na čemž nemůže nic změnit skutečnost, že jí v té době svědčilo ještě dispoziční právo k bankovnímu účtu, které do té doby nebylo zrušeno. Obžalovaná si skutečnosti, že již není členkou představenstva a jakákoli jednání za společnost již není oprávněna vykonávat, byla vědoma. Z tohoto pohledu tedy již nenakládala s věcí svěřenou, kterou by si přisvojila, ale s věcí cizí.

86. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem II. napadeného rozsudku Vrchní soud v Praze upravil popis skutku, a to u obou útoků uvedených pod bodem 1) a 2) zcela v souladu se skutkovými zjištěními nalézacího soudu, ale tak, aby lépe vystihoval jednání obžalované z pohledu naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. I zde je zřejmé, že obžalovaná sledovala vlastní prospěch a jednala způsobem, aby jej dosáhla, tedy od počátku chtěla docílit obnovení svého postavení ve statutárním orgánu společnosti LE PUCERON SE, aby za ni mohla jednat, čehož docílila uvedením v omyl obchodního rejstříku, kam doložila listiny, které nejenže nemohly být dostatečným podkladem pro rozhodnutí rejstříkového soudu, ale především uváděly údaje rozporné se skutečným stavem věci, kdy obžalovaná sebe označila za akcionářku a členku představenstva společnosti LE PUCERON SE, ačkoli věděla, že tomu tak není, žádnou akcii společnosti nevlastní a z funkce členky představenstva byla odvolána ke dni 12. 11. 2015. Je přitom evidentní, že obžalovaná se snažila ovládnout společnost LE PUCERON SE, která kromě nemovitostí, které jsou předmětem tohoto řízení vlastní ještě 50 % podíl v obchodní společnosti v Jirchářích 4 s.r.o., v jejímž majetku je nemovitost, dům na adrese V Jirchářích 4, Praha 1 – Nové Město, včetně pozemků a nelze přehlédnout, že obžalovaná se snažila ovládnout i tuto společnost. Tyto skutečnosti soud zjistil z notářského zápisu NZ 68/ 2016, N 71/2016 ze dne 29.2.2016 (č.l. 19), sepsaného JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], notářem, jímž bylo osvědčeno, že valná hromada společnosti V Jirchářích 4 s.r.o. se nekonala, a to právě z důvodu sporného zastupování společnosti LE PUCERON SE, o něž usilovala jak obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], tak Mgr. [jméno] [příjmení], zmocněný Ing. [jméno] [příjmení] jako jediným členem představenstva. Následující valná hromada se konala dne 11. 3. 2016, viz notářský zápis NZ 337/ 2016, N 346/2016, sepsaný Mgr. [jméno] [příjmení], notářským kandidátem zastupujícím JUDr. [jméno] [příjmení], notáře v Třebíči, a to za účasti toliko JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], která se prezentovala jako statutární zástupce společnosti LE PUCERON SE a současně vystupovala za jí vlastněnou společnost CORPI CEE INVESTMENT SE, coby člen představenstva. Na této valné hromadě bylo mimo jiné dosaženo změny článku X/4 Stanov společnosti, v němž byl zvýšen podíl hlasů všech společníků nezbytný pro rozhodnutí valné hromady ze 2/3 na 3/4. Tím bylo zaručeno, že rozhodnutí valné hromady mohou být činěna pouze za účasti společnosti CORPI CEE INVESTMENT SE, která vlastnila

ve společnosti podíl ve výši 32,5 %, zatímco společnost BOLID M s.r.o. toliko 17,5 % a společnost LE PUCERON SE ve výši 50 %. Nutno říci, že dle dostupných důkazů se Ing. [příjmení] [příjmení] o konání valné hromady nedozvěděl ani v souvislosti se společností LE PUCERON SE, ani se společností BOLID M s.r.o.

87. V souvislosti s projednávanou věcí potom obžalovaná nesporně uzavřela dvě smlouvy o zřízení služebnosti užívání nemovitosti ze 4. 2. 2016 a tyto s návrhem na zápis do katastru nemovitostí předložila Katastru nemovitostí v hlavním městě Praze a Katastru nemovitostí v Chebu Tyto instituce potom vycházely z dobré víry v pravdivost jim předkládaných podkladů při koncepci katastru nemovitostí jako veřejného seznamu, evidujícího nemovitosti v České republice a vlastnická a jiná práva k těmto nemovitostem, aniž by pravost podkladů měl právo přezkoumávat. Obžalovaná tedy poté, co úspěšně uvedla v omyl obchodní rejstřík a docílila svého opětovného zápisu jako statutárního orgánu společnosti LE PUCERON SE v tomto postavení, které jí nenáleželo, uvedla v omyl i katastr nemovitostí, jemuž předložila smlouvy, k jejichž uzavření nebyla oprávněna. Tímto způsobem obžalovaná docílila zatížení nemovitostí ve svůj prospěch s jasným cílem dostat tyto nemovitosti pod svoji kontrolu a nadále je využívat pro svoji potřebu, zejména potom luxusní byt číslo 148/9 na adrese V Jirchářích 4, Praha 1. Uvedeného stavu tak obžalovaná docílila lstí za účelem vlastního majetkového prospěchu a způsobila tak na majetku společnosti LE PUCERON SE škodu vyčíslenou znaleckými posudky, jak je podrobně rozebráno shora, zatímco v uzavřených smlouvách o služebnosti se zavázala k jednorázovým, zcela symbolickým úhradám jako ekvivalentu doživotního užívání těchto nemovitostí, byť dům v Úšovicích, Mariánské Lázně, fakticky nevyužívala, neboť v době, kdy s ním naložila uvedeným způsobem, do něj neměla přístup. I zde tak byly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném po 1. 10. 2020, kdy došlo zákonem č. 333/2020 Sb. ke změně § 138 tr. zákoníku a byly navýšeny dolní hranice pro jednotlivé odstupňované škody, a to u škody velkého rozsahu na částku nejméně 10 000 000 Kč, což svědčí ve prospěch obžalované, byť to nemění právní kvalifikaci u kvalifikované skutkové podstaty spočívající ve způsobení škody velkého rozsahu, ale jistě tento pohled do jisté míry zmírňuje, neboť hranice této škody byla dvojnásobně zvýšena. Byla tak vhodná aplikace ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku.

88. Jak vyplývá z uvedeného, jednání obžalované naplnilo všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, následně i v kvalifikované skutkové podstatě. Správně tak bylo oproti podané obžalobě její jednání překvalifikováno, když původní právní kvalifikace nepřicházela v úvahu. Podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku„ se trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dopustí ten, kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobí škodu nikoli malou“. U tohoto trestného činu tak pachatel sice také nakládá s cizím majetkem, ale z pověření oprávněného vlastníka spravovat jeho majetek nebo jeho část. Pachatel zde tedy musí mít zvláštní postavení, kdy má zákonem uloženou nebo smluvně stanovenou povinnost a nakládá s majetkem jiného s jeho souhlasem, po vzájemné dohodě a na základě vzájemné důvěry. Obžalovaná však takové postavení již v době spáchání obou trestných činů neměla, protože byla poškozenou společností LE PUCERON SE tohoto postavení zbavena, když ji jediný akcionář Ing. [příjmení] [příjmení] ke dni 12. 11. 2015 odvolal z funkce člena představenstva této společnosti a současně jí i jejímu společníkovi JUDr. [jméno] [příjmení] odvolal všechny plné moci. Obžalovaná tak již neměla jakékoli oprávnění za společnost jednat, čehož si byla dobře vědoma.

89. Nelze přijmout ani obhajobou nabízenou variantu beztrestnosti jednání obžalované, která dle obhajoby jednala v krajní nouzi. Podle § 28 odst. 1 tr. zákoníku„ čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestný čin“. Předně v posuzované věci lze stěží identifikovat takové konkrétní nebezpečí, a to se znalostí všech rozhodných skutečností. Typickými okolnostmi, za nichž dochází k jednání ve stavu krajní nouze

jsou např. přírodní katastrofy (povodně, vichřice) nebo požáry (např. stržení stodoly sousedící s dalšími objekty tak, aby se zabránilo šíření požáru) apod. Obžalovaná však žádné obdobné ani domnělé nebezpečí neodvracela, pouze chtěla ovládnout majetek, nad nímž ztratila legitimní kontrolu, a to za účelem svého vlastního majetkového prospěchu.

90. Stejně tak nemůže uspět námitka subsidiarity trestní represe ve smyslu ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Tento materiální korektiv je jistě velmi významný a je třeba mu věnovat patřičnou pozornost. Stejně tak je pravdou, že projednávaná věc by měla spadat čistě do občanskoprávního řízení, ale pouze za situace, kdy by bylo použito přiměřených, zákonem předpokládaných prostředků, vedoucích k majetkovému vypořádání dnes již bývalých manželů. Obžalovaná však dříve, než tyto prostředky mohly být uplatněny, svévolně uchvátila majetek, který jí nepatřil a k nakládání s nímž neměla žádné oprávnění. Takovéto jednání významně přesahuje hranici trestněprávní odpovědnosti a je třeba jej odpovídajícím způsobem postihnout, neboť ochrana majetkových práv je jedním ze základních okruhů práva, a to nejen civilního, ale právě i trestního. S ohledem na to, jakým způsobem tak obžalovaná učinila, s jakou intenzitou, promyšleným jednáním, kroky činěnými v několika etapách, nelze její jednání klást toliko do civilněprávní roviny. Obžalovaná navíc neučinila nic pro to, aby své jednání korigovala a celá věc mohla být navrácena právě do civilněprávní roviny, což bylo možné kdykoli v průběhu uplynuvších deseti let učinit, a potom by připadalo v úvahu mírnější opatření přijaté vůči obžalované, byť by se tak stalo v trestním řízení.

91. Z titulu podaných odvolání Vrchní soud v Praze přezkoumal rovněž výroky o uložených trestech, a to zejména z pohledu ustanovení §§ 38 a 39 tr. zákoníku. Předně je na místě uvést, že obžalovaná byla uznána vinou dvěma trestnými činy a v jejím případě tak připadá v úvahu uložení úhrnného trestu podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, a to podle přísnější trestní sazby, kterou je v popsaném případě trestní sazba podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku ve znění účinem od 1. 10. 2020. Soud I. stupně se odůvodnění jím uložených trestů v předpokládaném rozsahu věnoval, nicméně nezhodnotil dostatečně motiv jednání obžalované, pokud neuložil peněžitý trest, a současně ne zcela perfektně formuloval trest zákazu činnosti. V tomto ohledu odvolací soud téměř zcela přisvědčil námitkám státní zástupkyně namířeným proti těmto výrokům. Předně je zřejmé z trestní sazby stanovené v § 209 odst. 5 tr. zákoníku v rozmezí od pěti do deseti let, že u obžalované nepřichází v úvahu jiný druh trestu než trest odnětí svobody nepodmíněně. Byla-li ze strany obhajoby namítána nepřiměřená výše uloženého trestu, již nalézacím soudem vyměřeného na samé spodní hranici této zákonné trestní sazby, tedy v trvání 5 let, a požadována aplikace modifikačního ustanovení § 58 tr. zákoníku, nelze pro tyto námitky a navrhovaný postup shledat naplnění podmínek. Obžalovaná se dopustila závažné, promyšlené, sofistikované trestné činnosti, s významným a dlouhodobým dopadem do majetkové sféry poškozené společnosti LE PUCERON SE, jejímž jediným akcionářem je její dnes už bývalý manžel [příjmení] [jméno] [příjmení]. Obžalovaná po celou dobu nezískala náhled na své jednání a jeho následky (aniž by soud požadoval její doznání), neprojevila jakoukoli snahu po nápravě a odstranění následků trestného činu a nejsou na její straně zjištěny žádné výjimečné okolnosti, které by soudu umožnily postupovat v její prospěch a případně zmírnit trest odnětí svobody pod stanovenou dolní hranici zákonné trestní sazby. Z provedených důkazů včetně dokumentů k probíhajícím civilním řízením soud naopak zjistil, že obžalovaná nejen není schopna sebereflexe, což je základ pro nápravu, ale nerespektuje ani pravomocná soudní rozhodnutí, jak je rovněž podrobně rozebráno shora. Odvolací soud je si vědom, že základním účelem trestu je účel výchovný, nicméně tam, kde není dán předpoklad jeho naplnění, nastupuje i složka represivní a zájem na ochraně společnosti. U obžalované [příjmení] [příjmení] tak nelze uvažovat o jiné výměře trestu odnětí svobody než v rámci uvedené trestní sazby. Při stanovení konkrétní výměry potom soud přihlédl k tomu, že obžalovaná je dosud osobou bezúhonnou a ani v mezidobí trvajícím deset let od inkriminovaného jednání není záznamu o tom, že by byla stíhána pro jinou trestnou činnost. Uplynuvší doba deseti let je pak ve výměře trestu rovněž promítnuta a sama o sobě nemůže vést

k uložení nižšího trestu, když trestní stíhání obžalované neprobíhalo nijak nestandardně a tato se částečně na průtazích podílela (viz přístup obžalované k soudnímu řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1, který vedl až k jejímu vzetí do vazby), popřípadě svým přístupem k úkonům přípravného trestního řízení projevovala snahu jej komplikovat a mařit a to při respektu k jejímu právu na obhajobu, které však u konkrétních úkonů překračovala (viz snaha zmařit výslech obviněného dne 11. 6. 2021 či seznámení se spisem v červenci téhož roku). Obhajoba odkazuje na dopis jednoho z policistů, podílejících se na některých vyšetřovacích úkonech ze dne 12. 12. 2025 (č.l. 6236), v němž kpt. Andrej Funka upozorňuje, že již v roce 2021 byla věc označována jako procesně citlivá, které byla věnována mimořádná pozornost a byla spojena s časovým tlakem na realizaci některých úkonů. Pisatel tak nabyl dojmu, že přípravné řízení vykazovalo nestandardní průběh a bylo zatíženo procesními vadami, aniž by jakoukoli takovou vadu konkrétně označil (tento vyšetřovatel byl dle založených protokolů přítomen výslechu obviněné dne 11. 6. 2021 a seznámení se spisem dne 22. 7. 2021, provedení těchto úkonů potvrdil svým podpisem, aniž by zaznamenal jakékoli výhrady k okolnostem, za nichž byly tyto úkony provedeny. Z trestního spisu je možno vysledovat, že přístup obžalované a jejího obhájce byl velmi aktivní a svým projevem nikoli obvyklý, na což bylo třeba ze strany orgánů činných v trestním řízení reagovat, avšak nebylo zjištěno, a to ani soudem odvolacím, že by tak bylo činěno za nerespektování procesních práv obžalované včetně jejího práva na plné uplatnění obhajoby, čehož také patřičně využívala a konkrétních úkonů orgánů činných v trestním řízení se domáhala. Z uvedeného pohledu je jistě možno věc označit jako procesně citlivou a do jisté míry neobvyklou, ale rozhodně nikoli odporující zákonu. Tento přístup obžalované rozhodně není nijak promítnout do rozhodnutí soudu, které striktně vycházelo z provedených důkazů, jejich řádného hodnocení a následného zohlednění všech okolností pro rozhodnutí v jakémkoli směru významných (konkrétně u rozhodování o druhu a výměře trestu).

92. Obžalované tak byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, konkrétně ve výměře 5 let, pro jehož výkon byla zařazena podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, tedy do mírnějšího ze dvou typů věznic, které aktuální právní úprava zná.

93. Odvolací soud k odvolání státní zástupkyně uložil obžalované rovněž peněžitý trest, neboť motivem jednání obžalované bylo právě získání majetkového prospěchu, kterého také dosáhla v podobě bezplatného užívání luxusního bytu v centru Prahy. Při stanovení výše tohoto trestu soud vycházel z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a z proporcionality uložení takového trestu ke způsobené škodě a k majetkovým poměrům obžalované. Na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že peněžitý trest v celkové výši 2 000 000 Kč, rozložený do 200 denních sazeb po 10 000 Kč zcela odpovídá uvedeným kritériím. Kromě zůstatků na bankovních účtech v březnu 2024 u UniCredit Bank, na účtu č. [bankovní účet] ve výši 1 454 839,25 Kč a na stavebním spoření u Raiffeisen stavební spořitelny, a.s., č. účtu [bankovní účet] ve výši 343 806,40 Kč, je zde společnost CORPI CEE INVESTMENT SE, jejímž statutárním orgánem je obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], která je podle provedeného dokazování jediným akcionářem této společnosti, jejíž základní kapitál činí 41 100 000 Kč, přičemž tuto hodnotu vytvořily mimo jiné vnesené nemovitosti jako nepeněžitý vklad do společnosti, a to bytová jednotka č. 981/18 v budově č.p. 981 na pozemku p. č. 2727 a k němu příslušející spoluvlastnické podíly na společných částech domu a na pozemcích v Praze, katastrální území Vinohrady, oceněná v době upsání nepeněžitého vkladu ke dni 28. 12. 2010 na částku 5 500 000 Kč. Dále byly rozhodnutím mimořádné valné hromady o zvýšení základního kapitálu společnosti (zapsáno do obchodního rejstříku dne 7.2.2012) vneseny bytové jednotky v Praze, v katastrálním území Bubeneč, další bytová jednotka v Praze, katastrální území Vinohrady a pozemek č. 851/23 o výměře 1 024 m² – orná půda v katastrálním území Ruzyně, obec Praha, oceněné pro tento účel celkovou částkou 15 600 000 Kč. Akcie přitom byly upsány

JUDr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [titul za jménem], jako vlastníkem uvedených nemovitostí. Všechny tyto údaje vyplývají z obchodního rejstříku.

94. Dále byl obžalované uložen trest zákazu činnosti, který soud I. stupně vymezil jako výkon funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace, k čemuž namítla odvolávající se státní zástupkyně, že vymezení tohoto trestu je nepřesné a může vzbuzovat pochybnosti o jeho vykonatelnosti a navrhla změnu tohoto výroku, kterou odvolací soud pojal do svého rozhodnutí a v souladu s § 73 odst. 1 tr. zákoníku obžalované uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace včetně výkonu takové funkce na základě prokury nebo jiného zmocnění na dobu 5 let. Časové vymezení tohoto trestu tak zůstalo stejné, stejně jako soudem I. stupně sledovaná podstata tohoto uloženého trestu, který má obžalované zamezit či omezit možnosti vystupovat a činit za právnické osoby nejen v postavení statutárního orgánu, ale i v postavení zmocněnce. Je pravdou, že obžalovaná se trestné činnosti dopustila, aniž by k tomu byla oprávněna v rámci výkonu funkce statutárního orgánu poškozené společnosti LE PUCERON SE, nicméně právě prostřednictvím neoprávněného znovuinstalování do této funkce, a tedy v souvislosti s jejím neoprávněným výkonem, docílila svého záměru majetkově poškodit uvedenou společnost a sama se tím obohatit. S ohledem na tyto skutečnosti je uložení takového trestu zcela opodstatněné a rovněž jeho výměra při polovině zákonné trestní sazby odpovídá okolnostem posuzovaného případu a požadavku ochrany společnosti před páchaním obdobných trestných činů.

95. Konečně Vrchní soud v Praze z titulu podaných odvolání přezkoumal i výrok o náhradě škody, který v návaznosti na zrušení výroku o vině rovněž zrušil a musel učinit rozhodnutí nové, v němž se ztotožnil s nalézacím soudem v otázce způsobené škody jednáním obžalované pod bodem I. výroku o vině, tedy trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku, tedy v částce 1 121 232 Kč. Naopak pro zbytek uplatněného nároku na náhradu škody nebylo dle odvolacího soudu prostoru v adhezním řízení, neboť tento nepopiratelný nárok je strukturovaný a jeho podstatou je navrácení původního stavu předmětných nemovitostí, tedy jejich odbřemenění a znovunastolení nezatížených nemovitostí, jejichž cena tím opět stoupne. Zde soud musí souhlasit s argumentací obhajoby, že v případě, pokud by bylo dosaženo zrušení služebností doživotního užívání bytu č. 148/9 na adrese V Jirchářích 4, Praha 1, a domu v Úšovicích, Mariánské Lázně a k tomu by byla uložena obžalované povinnost k náhradě škody v částce odpovídající ceně služebností podle znaleckého posudku, byla by reparace nároku poškozeného kompenzována duplicitně, což by způsobilo vznik bezdůvodného obohacení na straně společnosti LE PUCERON SE. Z provedeného dokazování přitom vyplývá, že v tomto směru jsou vedena občanskoprávní řízení na určení neplatnosti smlouvy o služebnosti užívání nemovitosti, a to k bytové jednotce V Jirchářích 4 u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 20 C 158/2017 a k domu v Úšovicích u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 11 C 104/2016 Ani jedno řízení dosud nebylo pravomocně ukončeno, ale v obou byl vydán dosud nepravomocný rozsudek soudu I. stupně, a to u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 14. 9. 2022 a u Okresního soudu v Chebu dne 27. 9. 2022, kterými bylo rozhodnuto o neexistenci věcného břemene, a takové rozhodnutí, k němuž není trestní soud v rámci adhezního řízení oprávněn, má jednoznačně přednost. Rovněž případné další náhrady za způsobenou újmu (např. v podobě nájemného apod.) přesahují rámec adhezního řízení a k jejich prokázání by bylo třeba dalšího, nikoli jednoduchého dokazování, pro něž v trestním řízení, v němž se primárně rozhoduje o vině a trestu, není prostor. Pokud odvolací soud v této části nároku odkázal na řízení občanskoprávní společnost BOLID M s.r.o., učinil, tak s vědomím právního nástupnictví při odštěpení části jmění společnosti, která se sloučila s nástupnickou společností BOLID M s.r.o., v rámci něhož došlo k převodu vlastnického práva uvedených nemovitostí na společnost BOLID M s.r.o., což odpovídá i aktuálnímu výpisu z katastru nemovitostí (č.l. 6268 –271). Tato změna přitom vychází jak z výpisu z obchodního rejstříku, tak z listin založených ve sbírce listin, a to notářských zápisů

NZ 1455 2022 ze dne 27. 12. 2022 a sp. zn. NZ 1628/2023 ze dne 27. 12. 2023 (č.l. 6262) a z projektu přeměny formou rozdělení odštěpením sloučením ze dne 15. 11. 2022 (č.l. 6251).

96. Z uvedeného je zřejmé, že Vrchní soud v Praze částečně vyhověl odvoláním podaným státní zástupkyní v neprospěch obžalované (změna výroku o vině, změna výroku o uloženém trestu zákazu činnosti a výrok o uložení peněžitého trestu) a odvolání obžalované (změna výroku o náhradě škody v její prospěch). Odvolání poškozených společností LE PUCEROPN SE a BOLID M s.r.o. bylo co do materiální podstaty zcela neúspěšné a změnu v osobě oprávněného na základě dokumentů, které si odvolací soud sám obstaral, rozhodně nelze považovat za změnu ve prospěch odvolatele, proto odvolání poškozených Vrchní soud v Praze podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvém stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 19. ledna 2026

JUDr. Eva Brázdilová
předsedkyně senátu